

Giới thiệu Thiên Thần Băng Giá

Bạn đang đọc truyện Thiên Thần Băng Giá của tác giả Aiko, câu truyện teen hay mở ra câu chuyện tình ngọt ngào giữa Sapphire - Đại công chúa và cũng là con gái duy nhất của Thủy giới, ái nữ của tập đoàn Sanding lớn thứ 5 vương quốc ma thuật, 16 tuổi và là người đứng đầu hệ thủy của đại học Tinh Anh, là bạn thân của Iris, tên đầy đủ là Dạ Thủy Linh.2. Sofia

Công chúa của linh giới, xinh đẹp, thông minh và tài năng và là cô nàng cá tính. Là phù thủy và cũng là người có khả năng điều khiển thời gian, 1 trong những khả năng vô cùng hiếm có. Tên đầy đủ là Trần Thủy Trâm3. Dapne

Dapne chính là tiên hoàng hiện tại của tiên giới, 16 tuổi và là người đứng đầu hệ mộc, tính tình ôn hòa và dịu dàng. Tên đầy đủ là Kim Anh Thu4. Iris

Là thiên hoàng hiện tại và là chủ nhân của Nguyệt tộc, 1 trong những gia tộc hùng mạnh và lâu đời nhất vương quốc ma thuật, xinh đẹp thông minh, tài năng và lạnh lùng nhưng khi ở bên bạn bè và người thân lại vô cùng trẻ con và ham chơi. Tên đầy đủ là Nguyệt Băng Thiên5. Deghiana

Là Spirit của Nguyệt tộc hiện tại, truyện trước kia chính là nhị công chúa của tiên giới, em gái ruột duy nhất của Daphne. Tên đầy đủ là Kim Hạ Vy6. Haruko

Là 1 ma pháp sư hệ trọng lực, năng động và thích vi vu. Tên đầy đủ là Hạ Ảnh Dương.7. Reka

Hoàng thái tử của Pháp giới và là kẻ thù không đội trời chung với Sapphire, đẹp trai, lãng nhãng và rất thích chọc cho Sapphire nổi điên. Tên đầy đủ là Vương Tuấn Anh. Pháp sư hệ hỏa8. Edward

Hoàng thái tử của Ma giới và là 1 tử thần, là bạn thân của Iris, Sofia khi còn rất nhỏ và thích thăm Iris cho đến tận bây giờ.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1

Đó là 1 buổi chiều âm đạm, bầu trời âm đạm như chìm trong giông bão, mây đen cuộn cuộn như những con quái vật khổng lồ, trông chừng như muốn nuốt chửng ngôi làng bé nhỏ bên dưới. Bên dưới kia, lửa gầm thét. Những tiếng kêu gào, la hét thất thanh như cào xé trong tai. Ai nấy đều chạy tán loạn hòng thoát thân khỏi ngôi làng đang bốc cháy dữ dội. - Công chúa! Đứng!

Trên không trung, 1 đám người mặc đồ đen, che mặt ôm chặt lấy đứa trẻ đang đẩy dựa hòng thoát ra. Với sức người lớn, sự kháng cự của một đứa trẻ non nớt chẳng thấm vào đâu. Thật vô dụng, thật đáng thương hại, cô bé đó chỉ có thể nhìn những người mình yêu thương trong ngọn lửa đang ngùn ngụt cháy

"Sarah, mẹ đừng bỏ con mà, mẹ cứu con với!" (cô bé trên kia gào khóc nức nở, gọi tên người mà nó biết sẽ không thể nào cứu được nó)

Người phụ nữ được gọi tên đứng đó như hoá đá, toàn thân như tê liệt. Rốt cuộc, cái gì đang xảy ra trước mặt bà thế này?

Hình bóng đứa trẻ nhanh chóng khuất xa sau những rừng mây đen dày đặc, chỉ để lại cho người khác tiếng gào thét ai oán, bi thương.

***

"Lại là nó nữa sao?"

Mỗi lần nó xuất hiện tâm trí Iris lại lạnh lẽo như băng, tâm trí vô cùng trống rỗng. Nó chính là giấc mơ về ngày mà cô bước chân vào thiên giới, cái này mà cô mất đi người mẹ nuôi cô yêu thương nhất trên đời. Đã 10 năm kể từ ngày đó trôi qua, nhưng kí ức về ngày đó vẫn chẳng hề phai mờ, ám ảnh Iris đến tận bây giờ, cái ngày mà cô bắt đầu biết, cuộc sống nghiệt ngã và tàn khốc đến nhường nào. Cô uống liền 1 hơi cốc nước lạnh để cạnh bàn, thứ chất lỏng không mùi vị trượt xuống cổ họng khô khốc. Nhịp tim cũng dần trở lại bình thường sau những nhịp thở ghì chặt để trấn an. Bầu trời còn chưa sáng hẳn, nói là rạng sáng thì vẫn còn sớm. Iris cố ngủ lại nhưng cũng chỉ có thể ngủ được những giấc chập chờn. Mỗi lần thức giấc vì cơn ác mộng đó, cô chẳng thể nào ngủ lại được.

***

Gia tộc của Iris, gia tộc họ Nguyệt vốn là chủ nhân của thiên giới- nơi ngự trị của các thiên thần. Gia tộc của cô vốn đã tồn tại hơn 2 tỷ năm qua kể từ ngày vũ trụ được tạo ra. Chủ nhân đầu tiên của gia tộc chính là 1 trong 9 người con của nữ hoàng Starlight, người tạo ra vũ trụ cùng với Hắc chúa tể. Thời gian dần trôi, 8 người con này đã tạo ra 9 vương quốc riêng biệt cho chính mình, bao gồm:

- Hắc giới(nơi các vampire thống trị)
- Thiên giới
- Pháp giới(vương quốc riêng của pháp sư)
- Linh giới (quê hương của các phù thủy)
- Tiên giới(nơi ở của các sinh vật linh thiêng tưởng chừng chỉ có trong truyền thuyết như: rồng, tinh linh,...)
- Tử giới(nơi các ma đạo sĩ và thần chết ngự trị)
- Thủy giới(nơi các nàng tiên cá an cư lạc nghiệp)
- Thần giới(các vị thần chính là chủ nhân nơi đây)

Hậu duệ của 9 người con kia tiếp tục nối quyền cai quản thay cha mẹ ,từ đời này sang đời khác,cứ thế tồn tại qua hàng triệu năm, trong các gia tộc thì gia tộc của Iris chính là 1 trong 2 gia tộc hùng mạnh và có quyền lực nhất. Nhân vật Iris của chúng ta chính là chủ nhân đời tiếp theo của thiên giới , nữ hoàng hiện tại thống lĩnh cả thiên giới rộng lớn bao la. Nhưng bạn đừng lầm tưởng rằng Iris là bà già lụ khụ nhé bởi cô gái này thực chất mới 16 tuổi mà thôi!

P/s: vì đây là tác phẩm đầu tay của mình nên có thể còn có chỗ sai sót, mình mong mọi người bỏ qua và góp ý cho mình nhé. Chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2

5h 30 Một cơn gió lạnh buốt đến thấu xương bỗng dừng từ đâu thổi vào hành lang cung điện tối tăm, dài hun hút. Đám người hầu giật mình quay lại. Từ lúc nào, một người thiếu nữ đã xuất hiện ở nơi này, lẳng lặng không một tiếng bước chân. Đám người hầu ngay lập tức dừng ngay công việc đang làm lại quỳ mọp xuống dưới chân người con gái quyền uy kia:

-Thiên hoàng giá đáo! Tiểu nhân chậm trễ nghênh đón!

Người con gái kia lạnh lẽo, liếc nhẹ đám hầu nhất gan, đang run như cây sậy, gương mặt thanh thoát, không có lấy một chút cảm xúc đi thẳng. Đám người hầu nhún nạy quỳ xuống sàn nhà bằng đám cẩm thạch cho đến khi bóng dáng người kia đi khuất hẳn. Đôi mắt màu tím thẫm trong suốt, vô hồn, giọng nói lạnh như âm vực của núi băng ngàn năm kia chẳng hiểu có uy lực kinh hồn như thế nào mà mỗi khi cô gái đó đi qua, ánh mắt đó như xuyên thủng, cào rách tim gan, vào số phận đáng thương, mặc cho cô gái kia chỉ đáng tuổi con, tuổi cháu của họ.

***

Iris nhanh chóng rời khỏi Sứ cung*- cung điện riêng của thiên hoàng để đến Nội cung**. Hôm nay cô cần tiếp đón 1 vị khách vô cùng quan trọng. Đến nơi, cô lên thẳng thanh lâu- tầng trên cùng của Nội điện rồi mở cửa. Sau cánh cửa, một người con trai vô cùng khôi ngô, làn da trắng, mái tóc đỏ rực như màu máu, đôi mắt màu hổ phách ấm áp, đang ngồi nhàn nhã uống trà. Nhìn thấy Iris, anh liền hạ chiếc tách xuống, nói:

- Iris à?

Iris hờn dỗi nhìn Kai, trả lời:

- Còn Iris nào nữa không, hai? (Dáng vẻ hoàn toàn trái ngược với người thiếu nữ lạnh lùng, điềm đạm kia)

-Rồi, hai xin lỗi, tha lỗi cho hai há?

Iris chưa kịp trả lời thì 1 giọng nam bỗng xen ngang:

-Di và bác Kai hay quá ha, hẹn nhau ăn mảnh không rủ cháu hả?

Iris và Kai liền không hẹn mà đồng thanh:

-Aki, cháu về từ lúc nào mà không báo di/bác?

-Cháu mới về, giải quyết công sự mệt quá!

Cậu con trai với mái tóc màu nâu vàng, gương mặt anh tuấn, thần thái anh dũng, nhưng vẫn có đôi chút trẻ con, tính nghịch vương chút đấy đấy. Cậu chính là con trai của anh ba của Iris và là em trai của Kai. Tuy gọi Iris là dì nhưng cậu chỉ kém cô có 2 tuổi.

Quay trở lại chủ đề chính:

-Iris, em có muốn nhập học ở đại học Tinh anh không?

-Phụt!

Aki xui xẻo hứng trọn số trà trong miệng Iris phụt ra.

-Haha! Lúc nào cũng thế nhỉ? (Kai cười sặc sụa)

Iris nhìn ông anh trai thân yêu bằng ánh mắt khó hiểu:

-Kai, anh đùa em à?

-Không. Anh làm thủ tục nhập học rồi,mai đi nhé.

-Nhưng đại học Tinh anh tuy là đại học tốt nhất vương quốc ma thuật***nhưng nó nằm ở Hắc giới mà!

-Không sao, mai em bắt đầu đi học đi, tam hộ thân và thẳng Aki cũng phải đi.

-Sao lại lôi cháu vào vụ này? (Aki bắt mắt nhìn ông bác của mình)

-Thích!(Kai buông 1 tiếng gọn lỏn rồi đi xuống, bỏ lại hai dì cháu đang đứng há hốc mồm, ngơ ngác nhìn nhau.)

Giải thích :

*,**: Thiên quốc có ba cung điện chính dùng vào 3 mục đích trính trị khác nhau:

-Nội điện :cung điện dành cho các vị quan của thiên giới để giải quyết các công việc trong vương quốc.

-Ngoại điện: cung điện dành để tiếp đón các vị quốc vương, những nhân vật quan trọng của các vương quốc khác.

-Sứ điện: cung điện dành riêng cho các vị thiên hoàng.

Tất cả các cung điện này đều do những vị kiến trúc sư giỏi nhất ngân Hà xây dựng, chế tác vô cùng cẩn thận với những kiến trúc vô cùng tinh xảo, mỹ lệ. Mỗi cung điện lại có 1 phong cách riêng của chính nó, phù hợp cho 4 mùa.

***: vương quốc ma thuật: tên gọi chung của cả 9 vương quốc.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

- Hai à, em muốn sống 1 cuộc đời thật bình thường, đi học 1 cách bình thường như 1 nữ sinh thôi mà, hai! Iris vừa nói vừa chỉ tay vào con xe Kai mới mua cho cùng tên vệ sĩ và ông lí xe trông y chang xã hội đen, gương mặt tối xạm.

Kai nhìn em gái rồi nói:

-Iris, bản thân em thừa biết là đại học Tinh anh là nơi quy tụ những công tử, tiểu thư của các tập đoàn, gia đình quý tộc danh giá hàng đầu vương quốc ma thuật, những nữ vương, hoàng đế tương lai của các đế quốc cơ mà! Liệu em có thể học ở trường yên ổn với danh phận nữ sinh học bổng hay không?

-Ai bảo tại hai lắm điều, thừa hời chi mà bắt em học ở đó? Còn nữa, học ở đó thì phải lộ mặt trước công chúng,rồi em sẽ còn làm phiền cho đến chết với bọn săn tin, đám nhà báo phiền phức và cánh phóng viên chết tiệt. Một ngày điều hành triều chính, xử lý công văn trong nước rồi còn giải quyết bao nhiêu việc này nọ đã mệt bỏ hơi tai rồi mà lại còn đối phó với bọn chúng thì hết hơi mất thôi! (Iris nhanh chóng vẽ ra một tương lai u ám trước mắt hồng trồn học)

Kai thờ dài ngoai ngắn, cãi nhau hay đấu võ mồm với Iris lắm chiều thì chỉ có thể chịu thua thôi nên anh đành lên tiếng:

-Nguyệt Băng Thiên,em sẽ vào trường với danh phận Hàn Luru Ly, thế có được không?

Đám hầu nghe đến ba tiếng Hàn Luru Ly lập tức dừng công việc để xi xăm bàn tán. Năm xưa, do không muốn phải mang tiếng nép dưới bóng Kai nên anh ba của Iris đã thay tên đổi họ, thay họ Huyết của mình thành họ Hàn và lập nên gia tộc mới. So với Nguyệt tộc danh giá của mẹ hay Huyết tộc có tiếng, lâu đời của cha của Kai, Zen(anh ba của Iris), Iris và Karynth(em gái sinh đôi với Iris) thì Hàn tộc cả Zen sau khi gia nhập giới quý tộc lại một gia tộc mới nổi đáng chú ý, giàu có nhờ vào tập đoàn danh tiếng Hisui do Zen cùng Zenna(chị dâu của Iris, và cũng là mẹ của Aki) quản lý. Chỉ đáng tiếc, anh ba và chị dâu vốn đã mất trên chiến trường 10 năm trước nên Iris đã lấy tên là Hàn Luru Ly, người thừa kế hợp pháp cùng Kai để tiếp quản tập đoàn đang có nguy cơ phá sản sau khi anh chị qua đời còn Aki quá nhỏ để quản lý những di sản đồ sộ do cha mẹ để lại. tuy nhiên, Iris sẽ chỉ quản lý hàn tộc cho đến khi Aki chứng minh rằng bản thân đủ khả năng để thừa kế nó. 8 năm trôi qua, tập đoàn Hisui dần vững mạnh và trở thành tập đoàn xếp thứ 1 vương quốc ma thuật về thời trang và tài chính còn cái tên Hàn Luru Ly và Huyết Từ Thiên được mọi người xưng tụng như hai bậc cao nhân trẻ tuổi trên thương trường mặc cho mọi người chưa từng nhìn hay thực sự hai con người này trực tiếp làm việc cả.

Kai có vẻ khó chịu với đám hầu nhiều chuyện nên phẩy tay cho cả đám lui xuống. Đám hầu ngay lập tức ba chân bốn cẳng lui xuống bởi nếu hai vị thiên thần đáng kính kia mà nổi giận thì hậu quả sẽ không thể lường trước được. Chờ đám hầu chạy khuất dạng, Kai nói tiếp:

- Mà thôi, đi học đi, sẽ có người hướng dẫn em ở trường.

- Vâng.

Iris trả lời rồi tung tăng chạy biến ra khỏi căn biệt thự của hai thân yêu bằng cách nhảy từ ban công tầng hai xuống, tiếp đất nhẹ nhàng rồi chạy tiếp ra cổng chính thay vì chạy xuống tầng 1 để mở cửa(=_=) và đập bay cái cửa sắt to đùng của anh hai để đi ra ngoài thay vì nhẹ nhàng mở cửa như mọi người hay làm. Bộ dạng của cô lúc này tuyệt nhiên không phải là vị thiên hoàng cao quý trong trí tưởng tượng của con dân mà chỉ giống như 1 cô nữ sinh mới lớn, hồn nhiên, ngây thơ, tính nghịch với mái tóc ngắn buộc cao(mái tóc dài thướt tha của bà đã bị bà tàn bạo cắt xoẹt từ tối hôm trước) với bộ đồng phục màu trắng tinh khôi và cặp kính cận màu đen(bà đeo cho đẹp chứ có phải là bà bị cận đâu).

Kai âm thầm nhìn theo bóng em gái qua ban công, cho đến khi cô bé khuất dạng,đáng vẻ trầm ngâm. Sau 1 thoáng suy nghĩ mông lung, cậu khẽ lấy tay chạm vào cửa kính rồi gọi tên ai đó:

-Deghiana!

Sau tiếng gọi, bỗng nhiên,muôn ngàn ánh sáng từ đâu bỗng dung hội tụ lại một điểm, ánh sáng huy hoàng như sao băng. Luồng sáng lóe lên mạnh mẽ rồi tắt dần, để lộ hình dáng 1 người thiếu nữ xinh đẹp vô ngần, mái tóc hoa anh đào được ép xoắn phần đuôi, gương mặt thanh tú, nước da trắng mịn màng,đôi mắt màu ngọc hồng lựu, đôi má bầu bĩnh ,bộ váy chiến đấu màu hồng phấn gọn gang như tôn thêm vẻ dịu dàng, thánh thiện của cô, người con gái kia nhìn thấy Kai liền quỳ gối kính cẩn trước mặt cậu.

"Dạ thưa chủ nhân"

Kai lạnh lùng phẩy tay rồi ra lệnh, không chịu liếc nhìn Deghiana đến nửa cái:- đi bảo vệ Iris cho ta.

-dạ,vâng.

Deghiana trả lời rồi biến mất, trả lại cho căn phòng sự tĩnh lặng thường ngày của nó,

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4

Iris hớn ha hớn hồ, tung tăng đi đến trường để lại sau 1 đống hậu quả để ông anh trai thân yêu và đám người hầu tội nghiệp phải dọn dẹp phía sau. Nhưng khi vừa đặt chân đến trường thì vài tiếng xì xầm khinh rẻ đã vang lên, đơn giản bởi vì ngay từ khi xuất hiện, Iris đã lộ diện với một đẳng cấp tướng chừng hoàn toàn khác với đám công tử, tiểu thư bánh chọe. Thay vì có người hầu theo hầu, phục vụ theo đến tận miệng, có tài xế theo đón đến tận chân, Iris chỉ đơn giản với chiếc váy đồng phục màu trắng và chiếc cặp quai chéo cùng màu. Riêng xi xăm đã lọt hết vào tai Iris nhưng cô chỉ mỉm cười khinh rẻ, quân tử thì chấp gì tiểu nhân, nhất là bọn dốt đặc cán mai, bắt tài vô dụng chỉ biết ăn bám vào của nà của cha mẹ, bóc lột sức lao động của nhân dân dưới quyền thì sớm gì tài sản và gia tộc chẳng tiêu tán để rồi cuối cùng chỉ có nước đi ăn mày. Cô tiến vào cổng trường, lên tiếng:- Cho mình hỏi, phòng hiệu trưởng ở đâu vậy?

Đám hội viên kỉ luật khinh bỉ:

-Đại học Tinh Anh không chấp nhận cho quái nhân tiến vào.

Cô cần bản thừa biết, cái cách gọi ấy, bởi màu tóc của cô chính là màu bạch kim, cái màu tóc tự nhiên gần như trên đời không có. Giận tím mặt nhưng cô cố gắng kiềm chế bởi trước khi đi Kai vốn đã căn dặn là phải cố gắng chịu đựng bởi nếu cô mà điên tiết thì có thể vô tình đã thương kẻ đối diện, nhẹ nhàng nhất thì cũng phải vào viện nửa năm. Nhưng cái thái độ xấc láo này thì cô không thể nào mà cho qua được, cô mỉm cười rồi nhẹ nhàng phẩy tay. 1 luồng gió mạnh bỗng dưng ào tới thổi bay cái tên cô cho là hỗn láo lên cây như thổi 1 cái lông tơ. Đám học sinh đứng xung quang trầm trồ, xôn xao:

- Cô ấy là ma pháp sư hệ phong sao?

- Không chừng lại là 1 thiên thần.

- Kể cả có là thiên thần hay là 1 vam thì nguồn sức mạnh khủng khiếp như vậy, quả thật chưa từng thấy qua...

Và vô vàn tiếng xì xào nữa về Iris, cô gái bí ẩn mới bước vào trường cho đến khi 1 thành viên khác của hội kì luật đến ngăn cô.

Trong phút bực bội, cô thuận tay ném 1 ngọn lửa về phía kẻ kia, ngọn lửa lan tỏa mạnh mẽ, thiêu tên kia thành tro tàn rồi biến mất. Đám người kia bất động trơ mắt chiêm ngưỡng nguồn sức mạnh khủng khiếp kia. Một cô gái run rẩy, nói:

- Phòng hiệu trưởng... ở.... ở.... hướng tây, cứ... men theo..con đường này là tới.

Cô lạnh lùng đưa mắt về phía cô gái kia, khoé môi nhếch nhếch:

- Cảm ơn.

Nhưng mà cô chẳng thể nào mà thuận tiện đến phòng hiệu trưởng yên bình khi 1 tên con trai phiền phức lại chặn đường cô, mỉm cười chia tay lịch thiệp:

- Xin chào, tôi là Dương Hàn Kim, thuộc hệ gió cấp 6 và tôi là 1 vampire.

Đám con gái nhìn thấy tên con trai kia, dãi rớt thòng lọng, mắt biến hết thành hình trái tim, hét động trời, vang đất:

- A! Hoàng tử Del*, người đứng đầu hệ Phong kia!

- Trời ơi, sao ngài ấy có thể đẹp trai như thế nhỉ?

Ngay cả Iris cũng ngẩn người mất một lúc nhìn người thiếu niên đẹp như thần đang đứng trước mặt cô, mái tóc tím than, đôi mắt màu hoàng kim đẹp mê hồn, bộ đồng phục màu đen như tôn lên nước da trắng như sứ của anh. Nhưng chỉ mấy phút sau, lấy lại dáng vẻ bất cần của mình, cô đi thẳng không thèm liếc kẻ kia đến nửa cái. Tên kia liền chặn đường cô hỏi:

- Cô có thể cho tôi biết tại sao cô lại vội vã đến phòng hiệu trưởng như thế được không?

-Ồn ào chết đi được, tránh ra!

Iris cau mày, phẩy tay thêm 1 lần nữa. Tức thì, 1 đám dây gai leo mọc lên từ dưới đất, cuốn lấy giữ chân Del khiến anh không thể di chuyển được. Lúc định hình được thì Iris đã khuất xa. Anh ngạc nhiên, lẩm bầm:

- Cô gái này quả nhiên không hề dễ chơi, 1 lúc mà lại có thể điều khiển được 3 hệ pháp thuật.

Mấy ai biết, từ đằng xa, 1 người thiếu niên cũng đang âm thầm nhìn theo bóng dáng Iris, 1 kẻ sẽ khiến cho cả cuộc đời cô sẽ đảo lộn từ khi bước vào nơi này.

*: Del: Tên đầy đủ là Dương Hàn Kim, là con trai thứ 2 trong gia tộc họ Dương, gia tộc đứng đầu Hắc giới, cha chính là đế vương của Hắc giới, còn mẹ chính là nữ hoàng Lunar- người cai trị thần giới- vương quốc của các bậc thần linh tối cao ngự trị. Là người đứng đầu hệ Phong của Đại học Tinh Anh, 16 tuổi. Đẹp trai, đa tài và rất biết quan tâm tới người khác, sở hữu năng lực điều khiển gió và trọng lực.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5

Iris bước vào phòng hiệu trưởng, nở nụ cười đầy sát khí cùng gương mặt hầm hầm, co căng đập 1 phát làm vỡ đôi cái cửa rồi bước vào 1 cách vô cùng hoành tráng, hét lên:- Anh giỏi quá ha! Công tước Louis, hiệu trưởng đại học Tinh Anh lưng lấy đây hả, dạy dỗ đám học trò kiêu gì mà không thấy tí kỉ luật lẫn phép tắc thế, hay là em phải tự tay uốn nắn anh hả?

Giương mặt của Louis đang hồng hào bỗng chốc tái xanh đi, run lấy bầy, rút vội cái khăn tay lau mồ hôi lạnh trên trán:

- Thôi, cô cho anh xin chứ mấy trăm năm rồi, anh chưa 1 lần nào bị đau tim như thế này đâu.
- Rồi, thế làm bài kiểm tra đầu vào ở đâu?
- Để anh dùng ma pháp dịch chuyển đưa cô đi chứ cô lại làm loạn thì chết anh.
- OK và nhớ phải nhanh lên đây.

Louis không nói, khoát tay mở 1 cánh cổng đen ngòm trên tường rồi bảo Iris:

- Đây, vào đi.

Iris vừa đặt chân vào trong cái cửa thì cái cửa ngay lập tức biến mất. ông anh họ đáng thương, tội nghiệp cả cô ngồi đó bất động, hồn phách như tan mất. Thờ cha sinh, mẹ đẻ, anh ngang tàn, hoang dại đến đâu thì anh cũng phải mềm nhũn cả người trước mặt cô em họ thân yêu, tình quái này. Mấy trăm năm tồn tại trên đời, người duy nhất dám và khiến anh sợ đến khiếp đảm còn ai nữa đây ngoài Iris, vị thiên hoàng tuổi trẻ nhưng tài cao đây.

Nhưng anh chẳng thể nào mà ngồi nghỉ ngơi thoải mái như lúc trước khi mà 1 tiếng sau, anh nghe thấy tiếng cấp báo của giáo viên phụ trách thông báo về một hoang tàn Iris để lại- 1 thành tích siêu cấp lấy lòng sau bài kiểm tra khiến anh ngay lập tức lăn đùng ra đất ngất xỉu không mang đến thể diện và sự uy nghiêm của 1 vị hiệu trưởng thường thấy. Đôi bàn tay nhỏ nhắn, của cô đã hủy hoại nguyên nửa dãy nhà phía tây của thủy hệ đập phá tan tành hai trăm con rô bốt chiến đấu cấp S và khiến cho tám hai chục giáo viên pháp sư thiệt mạng trong buổi đầu vào. Với thành tích phá hoại như thế, iris vẫn thản nhiên nhìn Louis ngồi xuống ghế sofa phòng hiệu trưởng, hỏi:

- Phòng em ở đâu? đánh cái bọn yếu nhớt đây mất thì giờ quá, em còn đang định đập phá thêm tí nữa thì hết giờ.

Louis nhìn Iris bằng ánh mắt khó hiểu:

- Có thật là em đã bị phong ấn hầu hết sức mạnh không đấy?
- Ủ! Có vấn đề gì à ?

Louis lẩm bẩm trong miệng, vừa đủ để 1 mình anh nghe:

" Không biết bình thường con nhỏ còn mạnh đến cỡ nào, còn có tí chút sức mạnh thật mà còn khủng khiếp như thế!

Nghĩ đến đây, anh bỗng rung mình, kinh hãi. Thấy sắc mặt của Louis khá kém nên Iris ý nhị cũng lui về nghỉ ngơi trước, không làm phiền hiệu trưởng đáng thương nữa.

Phía Đông của đại học Tỉnh Anh, vườn hoa lưu ly...

Một người thiếu niên nằm vắt vẻo trên cây, ngủ ngon lành, gương mặt hoàn hảo như được tạc bằng ngọc thạch. Đối với học sinh của đại học Tỉnh Anh, 1 giấc ngủ trưa ngắn ngủi vốn rất xa xỉ nên anh tranh thủ vắt vẻo nằm trên cây tận hưởng giấc ngủ đó nhưng có vẻ hôm nay, anh sẽ phải tỉnh giấc sớm để tiếp đón 1 vị khách không mời ghé thăm- Del.Vị khách có vẻ khá là thích thú khi cắt ngang thói quen thường lệ.

- Chẹp chẹp, giờ còn ngủ được hả, biết tin gì chưa?
- Chuyện gì?

Winsky*- tên người thiếu niên đó hỏi lại cụt lùn, gương mặt chín chắn thờ ơ, lạnh lùng đến vô cảm, đôi mắt xanh thẳm, hút hồn, lạnh giá như nước hồ, mái tóc xám bạc phất phơ trước gió.

- Kì lục ngàn năm không thể phá vỡ của đại học Tỉnh Anh của mẫu hậu bị phá rồi!
- Biết rồi.
- Tên đó thực sự rất mạnh, tôi rất muốn tìm tên đó để tỉ thí.

Del cười, cốc đầu Winsky, nín cười:

- Cô ấy là 1 nữ sinh mà.

Winsky giật mình, thích thú:

- Cô gái này,quả nhiên là 1 cô gái thú vị

*Winsky: Thái tử của thần giới, anh trai sinh đôi với Del nhưng tính cách và hình dáng hoàn toàn trái ngược với em trai mình, chín chắn, nghiêm túc, lạnh

lùng thờ ơ và bất cần.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6

Đang rào bước tham quan các dãy nhà xung quanh của đại học thì 1 cô gái vô cùng dễ thương đang chạy vô tình đâm sầm vào người Iris. Cô gái với gương mặt đáng yêu như búp bê, đôi mắt màu xanh ngọc sâu tựa biển cả, nước da trắng hồng, đôi môi đỏ chúm chím, căng mọng, mái tóc cùng màu với đôi mắt, dài óng ả, bồng bềnh như những con sóng bạc đầu được nhấn thêm bằng chiếc kẹp hình vỏ sò màu ngà, lấp lánh kẹp bên trái tóc, vội vàng cúi đầu lia lịa xin lỗi Iris. Vốn có linh cảm là cô gái này khá quen nên Iris liền buột miệng:- Sapphire?

Cô gái đó ngay lập tức ngừng đầu lên, nét mặt vô cùng mừng rỡ, hớn hờ ôm chầm lấy Iris, cười tươi như hoa, nũng nịu:

- Iris, lâu lắm rồi không gặp, tớ nhớ cậu quá đi mất thôi.

- Cậu chẳng thay đổi gì cả vẫn hồn nhiên như thế nhỉ?

Iris cười nhẹ, xoa đầu cô bạn thân. Sapphire chính là bạn thân của Iris từ nhỏ, con gái duy nhất của thủy quốc, ái nữ của tập đoàn Sanding đứng thứ 5 vương quốc ma thuật, trẻ con, tinh nghịch và rất đồi ham chơi, đó chính là những ấn tượng đầu tiên của Iris về cô bạn này.

Có vẻ có nhân trùng phùng, mãi mê hồi tưởng chuyện cũ nên cả Iris và cả Sapphire đều không hề để ý đến 1 người thiếu nữ kiều diễm đang đứng dựa vào tường nhìn họ, gương mặt thanh tú, nước da trắng mịn màng, đôi mắt màu cà phê sữa, mái tóc dài hạt dẻ, cất giọng:

- Sapphire, cậu tính ám hại Iris bằng cách ôm cậu ấy cho đến mức nghẹt thở hả, còn cậu nữa Iris, bội bạc quên cả tớ đang hiện diện ở đây hả?

Cả hai vội vàng quay đầu lại, đồng thanh thốt lên:

-Sofia?

-Ừ, tớ tưởng là hai cậu quên mất tớ luôn rồi chứ?

Sofia giận dỗi nhìn hai con người, à đúng ra là 1 thiên thần và 1 nàng tiên cá vô tâm đang nghệt mặt ra nhìn mình.

-Thôi mà, Sofia xinh đẹp, cậu tha cho hai cậu ấy đi, công chúa của Linh giới mà bụng dạ hẹp hòi là không được đâu ha?

Một giọng nói dịu dàng cứu nguy cho 2 kẻ còn đang ngơ ngác kia. Thật dễ dàng để đoán ra chủ nhân giọng nói này là ai khi mà hình bóng của 1 người con gái trạc tuổi họ, mái tóc xanh thẫm như màu lá, đôi mắt màu ngọc lục bảo, tiếng nói văng vẳng ngân vang như tiếng chuông bạc. Cô gái này chính là Daphne, người nắm quyền cai trị tiên quốc hiện tại, tính cách ôn hòa và hiền dịu. Daphne nhìn Iris mỉm cười, lấy từ trong túi ra 1 viên ngọc bích màu hồng ra đưa cho Iris.

- Đừng có quên Spirit* thế, nhanh ầu đoảng mãi mà không sửa được, nhờ có chuyện gì thì lấy ai bảo vệ cậu hả?

Iris đón lấy viên ngọc hồng, thuận miệng gọi:

- Deghiana!

Deghiana ngay lập tức xuất hiện, gương mặt thoáng chút giận dỗi nhìn Iris:

-Chị hay thật ha, may mà cậu chủ Kai nhờ chị hai em mang em đến chứ không thì.

-Rồi, rồi, cho chị xin lỗi. (Iris xua tay cười xòa).

Chú thích:

Spirit: Đó là tên gọi chung cho những sinh vật được sinh ra tại Nothingness**.

Nothingness: Là 1 khoảng không gian trôi nổi tự do trong vũ trụ, thoát ẩn, thoát hiện, không thuộc bất cứ đế quốc nào trong vương quốc ma thuật, dùng để giam giữ những kẻ có tội. Nơi này đã tồn tại hơn hàng tỉ năm nhưng kẻ xui xẻo nào lọt vào đây thì mãi mãi sẽ chìm trong bóng đêm sâu hun hút, bị vây bọc bằng những cực hình đau đớn không thể tả xiết về cả thể xác lẫn tâm hồn. Cho đến tận ngày nay, chưa có bất cứ 1 pháp sư hay 1 vị thần nào dám ngang nhiên tiến nhập vào nơi này, hay có thể bước vào nơi này này. Nothingness còn là nơi cất giữ những ác mộng và sự bất hạnh của thế gian.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Gặp Mặt

Bây giờ đã là ngày thứ 2 kể từ ngày Iris thân yêu của chúng ta đến đây rồi, mời các bạn đón xem và dự đoán sẽ có điều gì rắc rối xảy đến với thiên hoàng đây cả tính này nhé. 6h30 sáng:

- Dậy đi thôi, mau dậy bạn ơi, chim hót vang khi thấy ông mặt trời!

Tiếng hát thân thuộc và tiếng gọi dậy có một không hai này ngoài Sapphire ra thì còn ai dám to gan lên vào phòng ngủ của cô để đánh thức cô dậy thế này cơ chứ. Iris nhanh chóng thức dậy, làm vệ sinh cá nhân, gấp chăn, gấp gối rồi sửa soạn đi học. Hôm nay trông cô khá xinh xắn và thanh nhã trong chiếc váy đồng phục màu trắng của đại học Tinh Anh bao gồm chiếc váy trắng cùng chân váy xếp ly, phối cùng bên trong chiếc áo vest là chiếc áo sơ mi cùng màu và chiếc kính đen tri thức đi kèm, mái tóc dài đến chấm lưng buộc lên gọn gàng. Trước khi đi, cô cũng không quên nhét bản thể của Deghiana (viên ngọc bích màu hồng) rồi khóa cửa. Bên ngoài, Sapphire vốn đã chờ sẵn bên ngoài từ lúc nào.

Trời đầu thu trong xanh như gương, ánh nắng chan hòa, gió thổi mát rười rượi, thời tiết có vẻ khá phù hợp cho ngày khai giảng đầu năm. Iris trả tự do cho Deghiana rồi cùng Sapphire đến đây nhà A1, nơi họ sắp học.

Đại học Tinh Anh chia thành các dãy nhà khác nhau, trong đó có 2 dãy nhà chính là A1 và B1. A1 là dãy nhà dành cho những học sinh từ 16 đến 18 tuổi còn dãy nhà B1 là dành cho những học sinh từ 19 tuổi trở lên. Đại học Tinh Anh phân thành hai lớp sáng và chiều, trong đó lớp sáng phân chia theo trình độ, không phân biệt bất cứ hệ nào còn lớp chiều sẽ phân chia theo từng hệ riêng biệt để củng cố và nâng cao khả năng chiến đấu cũng như kỹ năng điều khiển từng loại pháp riêng biệt của bản thân, ví dụ như: hệ phong thì sẽ chỉ học với hệ phong chứ không học với bất kỳ hệ nào khác. Trong đó, các hệ được phân ra làm ba hệ chính:

- Hệ ánh sáng: gió, nước, lôi, lửa...

- Hệ trung gian (những hệ không thuộc cả bóng tối lẫn ánh sáng): thời gian, thời tiết, trọng lực,....

- Hệ bóng tối: mộc, điều khiển linh hồn hoặc hình nhân,....

Có vẻ như đang chăm chú chú tâm vào chuyện gì mà Sapphire lại lơ đãng đắm sầm vào 1 thằng con trai. Sapphire vội vàng đứng lên xin lỗi người kia, chìa tay ra, cười trừ:

- Cho mình xin lỗi nhé, bạn có làm sao ko?

Tên con trai với mái tóc màu đỏ rực và đôi mắt màu máu nửa hoang dại, nửa quý phái quyến rũ, đứng dậy rồi hất tay Sapphire ra:

- Bộ nghĩ xin lỗi là xong hả?

Sapphire tức tối với tên con trai kiêu ngạo trước mặt:

- Này cậu quá đáng vừa thôi chứ, người ta xin lỗi rồi mà. Đúng là bụng dạ hẹp hòi mà! Đàn ông con trai gì mà ...!

Và điều đấy đã bắt đầu 1 cuộc khẩu chiến long trời lở đất tưởng chừng kéo dài mãi mãi cho đến khi 1 người con gái với mái tóc vàng óng ánh, mềm mại như những sợi nắng, đôi mắt màu vàng chanh, tính nghịch lém lỉnh, nụ cười tươi tắn, thân thiện đứng ra can ngăn:

- Nào nào, Reka, cậu là hoàng tử của Pháp giới mà đối xử với con gái thế hả?

Nói đoạn, cô gái quay sang Sapphire:

- Thay mặt Reka, mình xin lỗi bạn nhiều! À mà mình là Haruko, ma pháp sư đến từ Ma giới, khoa A1, ma pháp hệ trọng lực.

Sapphire mỉm cười, chìa tay, thăm hỏi:

" Cô bạn này dễ mến và thân thiện quá.

- Chào bạn, mình là Sapphire đến từ Thủy giới, hệ nước, chúng mình cùng lớp đấy.

Cô bạn liền nhanh nhẩu kéo cả lũ đến phòng học. Chưa kịp tận hưởng giây phút yên bình trọn vẹn thì 1 cảnh tượng hoành tráng đập vào mắt 4 người.

- Edward yêu quý, tớ xin cậu đấy, giúp tớ 1 lần này nữa thôi mà, please,.... làm ơn đi mà...đi mà...

Sofia xinh đẹp, tay cầm theo 1 bình thí nghiệm chứa chất lỏng màu tím kì dị, vừa nói vừa đuổi theo 1 tên con trai đang cuống cuống chạy, vừa chạy vừa la hét om xòm, vang vọng cả 1 hành lang.

- Không, không đòi nào,tớ không phải là đồ thí nghiệm của cậu đâu! Windsky, Del, Harukochan,... mọi người đi đâu hết rồi!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Gặp Mặt (Tiếp Theo)

- Edward yêu quý, tớ xin cậu đấy, giúp tớ 1 lần này nữa thôi mà, please,.... làm ơn đi mà...đi mà...

Sofia xinh đẹp, tay cầm theo 1 bình thí nghiệm chứa chất lỏng màu tím kì dị, vừa nói vừa đuổi theo 1 tên con trai đang cuống cuống chạy, vừa chạy vừa la hét om xòm, vang vọng cả 1 hành lang.

- Không, không đòi nào,tớ không phải là đồ thí nghiệm của cậu đâu! Windsky, Del, Harukochan,... mọi người đi đâu hết rồi, cứu mạng.....

Edward do mãi chạy trốn khỏi "mụ phù thủy" Sofia nên vô tình vấp phải 1 quyển sách vô duyên chắn ngang đường và té nhào vào người Daphne đang khệ nệ bê 1 chồng sách và tài liệu chuẩn bị cho tiết học sắp tới, khiến giấy tờ và sách vở trên tay Daphne rơi xuống đất, những tờ giấy bay rải rác, loạn xạ trên không trung. Thấy vậy, cậu liền chìa tay, cúi xuống đỡ Daphne dậy. Vừa ngước mắt lên, Daphne bỗng dừng thất thần trước Edward, tên con trai có mái tóc đen tuyền, đôi mắt xanh như màu trời và nụ cười đẹp chết người, đáng vẻ điềm đạm, chín chắn.

-Bạn không sao chứ? Xin thứ lỗi cho mình vì đã đụng trúng bạn nhé! Ôi, mà sao bạn lại xinh thế nhỉ?

Vừa nhặt lại sách vở rơi vãi lung tung trên mặt đất, cậu không quên thêm thêm 1 câu khen ngợi khiến cho khuôn mặt của Daphne đỏ ửng như hồng chín. Quả thật, hôm nay, Daphne trông rất xinh xắn và nghiêm nghị, chỉnh tề với mái tóc màu lá non búi xoắn thả lọn hai bên, đôi mắt ngọc lục bảo lấp lánh, nổi bật với bộ đồng phục màu xanh thẫm. Daphne ấp úng trả lời:

-Mình... mình...không sao...cảm...cảm ...on bạn nhiều!

- Đây stop ở đây thôi hai đứa, còn định nắm tay nhau đến bao giờ, sắp có chuông vào lớp rồi đấy!

Kai ở đâu ra tàn nhẫn cắt đứt cuộc hội ngộ của đôi bạn kia. Sau khi nghe về "những chiến công hiển hách" của Iris ngày hôm ấy, Kai đành muối mặt đi học lại để trông chừng cô em siêu quậy và bất trị của cậu. Nhận thấy Kai cũng ở đây nên Iris cất tiếng chào:

- Hai!

- Ủm!

Do nơi này quy tụ quá nhiều nhân vật tai to mắt lớn nên Kai không thể đối xử với Iris như ở nhà được. Biết được điều đó nên Iris cũng không nói nhiều, bởi chuyện cô gia nhập đại học Tinh anh, ngoài Kai, Louis, Aki và Deghiana thì không ai được phép biết. Là 1 thiên hoàng nhưng cô sống rất khép kín với báo chí, tuổi tác hay gương mặt thật chưa từng lộ ra cho dù chỉ 1 lần, cho dù bọn họ có hoài công tìm kiếm. Gương mặt thật của cô luôn được che kín bởi 1 tấm vải voan ngấn màu đen, cho dù là đi thiết triều hay tham dự những buổi gặp mặt quan trọng, cô cũng chưa từng quên che mặt.

- Hai cậu biết nhau à? Haruko lên tiếng.

- Ừ, không chỉ tớ, cả Sapphire, Daphne, Sofia và Deghiana đều biết cậu ấy.

Iris vừa dứt lời thì 1 con gió nhẹ ầm ập thổi vào phòng, Haruko liền nháy mắt tinh nghịch với chủ nhân của con gió ấy.

- Hi Del, có chuyện gì mà trông rạng rỡ thế?

- À! không có gì đâu, Harukochan!

Cậu vừa nói vừa để ý đến những nhân vật mới xuất hiện trong lớp. Nhận ra Iris cũng đang ở đây, cậu bước tới, lịch thiệp:

-Oh, thì ra là cậu cũng được vào A1 à, nếu có chuyện gì cần giúp đỡ thì hỏi mình nhé!

Iris quay người đi thẳng, ném cho Del 1 câu làm cho cậu chàng đơ toàn tập:

- Thích lo chuyện bao đồng, lo thân mình cho tốt trước đi!

Iris thực ra cũng không ghét bỏ gì Del, chẳng qua cô trước giờ không hề quen với kiểu nhiệt tình giúp đỡ như vậy.

Del vừa đến chưa được bao lâu thì 1 con gió lạnh mang theo băng giá bước vào phòng. Vốn đã quen với phong cách xuất hiện của Windsky nên Haruko quay sang chào chàng trai với gương mặt lạnh lùng vô cảm mới bước vào.

- buổi sáng tốt lành, windsky.

- Ừ, buổi sáng.

Windsky đáp lại rồi lẳng lặng ngồi vào chỗ và lôi quyển sách cổ ngữ dày cộp trong cặp ra đọc, gương mặt bình thản, thờ ơ không 1 chút cảm xúc.

- Mà lớp mình có 12 người cơ mà? Sao tớ chưa thấy Nguyên tố hỏa xuất hiện vậy?

- Là tôi đây!

Reka cười khẩy, châm chọc Sapphire làm cô nàng tức xì khói, gương mặt đáng yêu đỏ như gấc chín.

Đang định ngoác mồm cãi lại thì thầy giáo bước vào nên Sapphire đành ngậm bồ hòn làm ngọt bước vào chỗ ngồi. Thầy giáo vừa vào thì lại xuất hiện thêm 1 con cuồng phong phía sau khiến giấy tờ lại 1 lần nữa đánh nhau trên không trung. Thầy giáo đành thở dài:

- Aki, ngồi vào chỗ đi, lần thứ bao nhiêu rồi?

- Dạ vâng ạ!

Aki nhanh chân ngồi vào 1 chỗ ngồi gần đây. đợi cả lớp ổn định trật tự, thầy giáo nói tiếp:

- Bây giờ, thầy sẽ phân chia chỗ ngồi, hai nguyên tố đối lập sẽ ngồi với nhau:

1. Kai và Haruko
2. Iris và Windsky
3. Deghiana và Aki
4. Del và Sofia
5. Edward và Daphne
6. Sapphire và Reka

Nghe thấy mình ngồi với Kai, Haruko lộ rõ vẻ vui sướng trong khi Deghiana lại có vẻ ngăn ngấm trước cậu chủ Aki ham chơi, thực sự là cô ghét cay ghét đắng loại con trai chẳng hoa như Aki. Iris ngồi với Windsky thì lập tức bị lấy bệnh biến thành tảng băng di động y chang người ngồi bên, còn Del có vẻ hơi tức nuối nhưng ngay lập tức lấy lại sự vui vẻ, bà tám cùng Sofia ngồi cạnh còn Sapphire và Reka bỗng dưng như bị điện giật, khẩu chiến như đang đấu súng tay đôi, thi thoảng hừng chí còn gào lên như đứng rồi.

Tiếng bút xoàn xoạt trên trang giấy, mọi chuyện bắt đầu từ hôm nay.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9

1 buổi sáng chủ nhật đầy nắng ấm, gió hiu hiu thổi, đâu đâu còn có tiếng bước chân huỳnh huỵch cùng tiếng hét chói tai của Deghiana:- Aki, cậu đã làm bài chưa mà trốn đi chơi hả? Cậu có muốn ăn đòn không?

Và đâu đó là tiếng Aki đang co giò chạy nhanh zọt lẹ khỏi gia sư hắc ám Deghiana xinh đẹp vọng lại;

- Deghiana yêu cầu đi, tha cho mình đi mà làm ơn, Deghiana xinh đẹp nhất quả đất, đi mà, Kim Hạ Vy công chúa, làm ơn đi, xin cậu thương xót kẻ khổn cùng này đi mà, làm ơn...

Deghiana chưa kịp trả lời thì 1 cái gói trắng bay vèo ra từ 1 căn phòng gần đấy cùng tiếng hét thất thanh và gương mặt xinh đẹp tối tăm lại vì giấc ngủ yêu quý đã bị phá hoại của Iris:

- Hai cái đứa quỷ sứ kia, có để cho chị ngủ không hay là muốn quét dọn cả Nội điện hả?

Aki tỏ vẻ đáng thương:

- Di thân yêu, đi đẹp nhất hệ mặt trời, đi tha cho cháu đi đi, chúng cháu mà phải quét dọn cả 1 nơi rộng lớn mênh mông thì cháu sẽ lăn đùng ra ốm chết mất...

Iris phì cười, nhéo tai thằng cháu tinh quái khiến cho Aki la lên oai oái:

- Thôi được rồi, cậu chỉ có thể là giỏi thôi, giỏi thì

- Vào bàn học đi và nhớ nghe lời Deghiana nhớ cháu yêu quý.

Iris chưa kịp nói hết câu thì giọng nói tinh nghịch của 1 thiếu nữ vang lên cùng tiếng cười khúc khích.

Ánh mắt Aki bỗng bừng sáng rực như bắt được vàng, quay sang nài nỉ Sapphire:

- Chị Sapphire yêu quái à nhầm yêu quý của em ơi, chị giúp em lần cuối đi mà.

Del vừa lên tầng 2, định gọi Sofia dậy để nấu bữa sáng cho cả lũ thì thấy cảnh tượng này nên ngưng mồm nói thêm 1 câu:

- Ý chú là cơ hội cuối cùng lần thứ 1578 đúng không?

Nhưng có vẻ lần này Sapphire không còn chút may mắn nào với lời cầu xin đầy "tha thiết" của Aki:

- Không, chú tự thân vận động đi, thế ha?

- Bà già này mà chịu giúp thì trời bẻ làm đôi mất, Aki ơi. Thôi để anh đẩy rộng lượng ra tay cứu vớt số phận hẩm hủ của chú nhé Aki.

Sapphire giận dữ nhìn Reka:

- Tôi đã cho phép cậu nói chưa mà cậu cứ bất lịch sự xen ngang vào thế hả, tên Reka kia?

- Chẳng cần cậu cho phép, tôi thích, tôi có quyền...

Lời nói như châm ngòi khiến cho hai quả bom nổ chậm được dịp bùng nổ theo cả nghĩa đen lẫn nghĩa bóng. - -

Cảm nhận được không khí đang nóng lên từng phút nên "trường ban tổ hòa giải" Daphne liền lên tiếng hòng hạ nhiệt được những cái lò đang bốc hỏa:

- Các cậu à, không nên cáu giận vào 1 buổi sáng đẹp trời như thế này đâu, không tốt cho sức khỏe đâu.

Edward đứng bên cạnh gật đầu y như cái máy như để thể hiện sự đồng ý của mình.

- Có sức khỏe hay không cũng thế thôi, Reka cậu ném thử thủy lôi của tôi rồi đi chết luôn đi. (Sapphire rít lên)

Sapphire-ném cầu nước màu xanh biếc đang lơ lửng trên tay vào phía Reka, đâu có chuyện cậu né nhịn Sapphire, cậu liền ném 1 ngọn lửa đỏ rực và xui xẻo thay lại chứng phải Sofia đang đi xuống tầng 1. Sofia nghiêng rằng nghiêng lợi ném 1 quả cầu bằng không khí cô đặc mạnh ngang 1 quả bom nguyên tử về phía Reka:

- Cậu thích gây sự không hả Reka, đi gặp ông bà cổ của cậu đi.

Reka may mắn tránh được đòn tấn công nguy hiểm nhưng Windsky lại là kẻ đỡ đạn thay cho cậu. Và thế là cả 12 học viên A1 đều bị lôi kéo vào chận chiến này.

Chuyện gì đến cũng phải đến, sau màn khởi động thể dục buổi sáng đầy ấn tượng của cả 12 học viên A1, căn kí túc xá vỡ tan thành từng mảnh nhỏ.

Louis đáng kính sau khi biết tin đành xách vội cái vali đi nghỉ dưỡng để tránh bị đau tim mà chết.

Chương 10

Sau khi ký túc xá hàng ngàn năm tuổi kia bị phá hủy bởi những nam thanh nữ tú của A1, tất cả đều phải thu xếp trở về nơi ở cũ của mình trong thời gian xây dựng sửa chữa. Sapphire bị mẫu hậu kính yêu lôi về giáo huấn cho 1 trận linh đình 3 ngày 4 đêm

Reka bị vua cha yêu quý cho nghe cái lương đến suýt bị điếc.

Daphne mua căn hộ ở chung với Haruko.

Deghiana theo Iris và Kai trở về cùng Aki. Dọc đường đi, Kai không quên cho cả bọn nghe 1 bài ca hy vọng dài không tưởng.

Del ở lại Hắc giới trong khi Windsky trở về Thần giới.

Edward về từ giới, không quên quá giang đưa Sofia về linh cung.

Hắc giới và Thiên giới là 2 gia tộc hùng mạnh, giàu có bậc nhất vương quốc ma thuật, thế nhưng chẳng hiểu sao, hai vương quốc lại có 1 mối thâm thù từ xa xưa, rất lâu, rất lâu trước đó, lâu đến nỗi lý do tại sao dân chúng hai nước lại thù ghét nhau đến tận xương tủy như vậy cũng chẳng còn ai nhớ đến. Những cuộc chiến tranh liên miên, những cuộc thám sát, giết chóc đẫm máu và những cái nhìn hằn học, chán ghét của nhân dân hai nước mỗi khi chạm mặt nhau đã khiến cho những người lãnh đạo vô cùng đau đầu cho đến khi Từ Vương hoàng đế, cha của Windsky và Del, đồng thời là chủ nhân của Hắc giới lên ngôi. Do là bạn thân chí cốt của Kai từ những ngày còn học đại học nên Kai và Từ Vương dễ dàng tìm thấy sự đồng điệu và giải pháp tốt nhất để thiết lập lại hòa bình. Mọi việc trở nên tốt hơn sau khi Kai và Từ vương đã quyết định làm hòa bằng 1 hôn ước chính trị giữa hai người thừa kế tương lai, chẳng ai khác ngoài Iris và Windsky. Đời thật trở trêu làm sao khi mà ở cái tuổi 16, Iris và Windsky lại phải chịu cảnh bó buộc vào vòng xoáy số phận, chẳng có ai hay biết rằng cuộc hôn nhân này sẽ khiến cho cả tương lai của cả vương quốc ma thuật thay đổi, 1 quyết định sai lầm khủng khiếp có thể dẫn tất cả chìm vào diệt vong và bất hạnh.

_____ Tại Hắc Giới _____

- Mẫu hậu, phụ thân, thế này là thế nào, tại sao bản khế ước này lại có tên con ở đây, con không phải là vật hiến tế cho những mục đích chính trị của hai người.

Windsky đập bàn, mặt lạnh như băng, đôi mắt xanh thẫm vô hồn, giọng nói lạnh lẽo đến âm độ.

- Windsky, con hãy hiểu cho ta, đây không phải chỉ là vấn đề của con mà còn là vấn đề của hàng tỷ con dân. Hàng tỷ tính mạng hiện giờ đang phụ thuộc vào cuộc hôn nhân của con đây, hơn nữa nếu con lấy thiên hoàng thì chẳng phải sẽ có rất nhiều lợi ích về lâu về dài hay sao? Shi tiếp lời- Hoàng huynh à, huynh đúng là chẳng biết tận hưởng gì cả, thiên hoàng hiện tại vừa mới tròn 16, xinh đẹp, dịu dàng, lại có tài quân sự và văn chương, sắc đẹp nổi tiếng xa gần, thánh thiện thuần khiết, toàn thiện toàn mỹ. Huynh trưởng à, cô gái này cảnh vàng lá ngọc, nhiều người mơ còn chẳng thể chạm lấy đầu móng tay của cô ấy 1 lần, chẳng phải huynh lấy cô ấy về làm chị dâu em là quá tốt hay sao. 1 phần để chiều lòng cậu em út bé nhỏ của mình, với lại biết đằng nào mình cũng chẳng thể tránh khỏi cuộc hôn nhân bị sắp đặt này nên Windsky liền lấy lại sự bình tĩnh, trầm lặng của mình, nhếch mép cười thâm hiểm- Cứ chờ xem, tôi sẽ cho cô biết thế nào là đau khổ khi ở bên cạnh tôi, nữ vương kiều ngạo ạ. _____ Tại Thiên Giới _____ - Không đời nào.....Em sẽ không lấy 1 kẻ em không yêu làm chồng, never.....Iris hét lên với Kai sau khi đọc tờ khế ước. Kai thờ dài- Chuyện này không phải em muốn là được, 1 khi đã là 1 thủ lĩnh, em phải biết chấp nhận những hi sinh và mất mát.- Em không muốn bước theo vết xe đổ của cha mẹ, suốt đời sống bên cạnh nhau miễn cưỡng mà không có hạnh phúc. Em không muốn nhìn thấy tờ giấy đơn li hôn 1 lần nữa, em không muốn lừa gạt, sống giả dối thêm nữa, chẳng phải bây giờ đã quá đủ hay sao? 1 cuộc sống giả dối lừa lọc, chỉ có tiền, sự tham lam và quyền lực, không có 1 chút thật lòng, hàng ngày phải đeo lên chiếc mặt nạ hoàn mỹ giả tạo. Lắm lúc, em cũng thấy bất ngờ về tài diễn xuất của em đấy, mỉa mai làm sao khi mọi người luôn nghĩ em là 1 đóa hoa vô khiết, hoàn hảo đấy. Em mệt mỏi lắm rồi, em không thể chịu được nữa đâu.-Iris, là anh sai nhưng em bắt buộc phải làm vậy, nếu không, tất cả đều sẽ gặp nguy hiểm. Iris chẳng thể nào nhớ gì ngoài câu nói và tiếng thét của Aki và Deghiana lúc ấy. Cô nhanh chóng mất đi ý thức.

Đây là đâu? Cảm giác này là gì?

Bản nhạc này hình như mình đã nghe ở đâu đó ?

Tại sao mình lại có cảm giác quen thuộc đến vậy?

1 giọng nói thì thầm khe khẽ trả lời, không có 1 chút âm điệu, chỉ đều đều:

- Có người nói rằng nơi này là nơi bao trùm được bao trùm bởi 1 màu đen tối, thế nhưng cũng chẳng có nghĩa là nó chưa từng có ánh sáng nhỉ?

Tiếng piano vẫn tiếp tục vang lên, thể lương, âm đậm.

1 người thiếu nữ xinh đẹp, thuần khiết với đôi mắt đỏ rực như máu ma mị và mái tóc tím thẫm khẽ mỉm cười với Iris, 1 nụ cười lạnh, nhạt thêch. Đứng trước người con gái này, Iris không khỏi có cảm giác sợ hãi, toàn thân run rẩy bầy:

- Cô là?

Cô gái kia vẫn tiếp tục mỉm cười:

- Đừng tỏ ra xa lạ đến vậy chẳng phải cô đã từng tới đây rất nhiều lần hay sao?

- Tôi.....tôi.....

- Đáng lẽ người không nên có mặt trên cõi đời này, Iris à, vậy để ta kết thúc sinh mệnh của người. Đau đớn, tuyệt vọng, sợ hãi, người rồi cũng sẽ phải nếm trải tất cả. Ta muốn người phải chịu tất cả.

Người thiếu nữ hét lên điên dại, bóp cổ Iris đang ngồi bất động.

- Buông ta ra.

Iris đẩy dụa yếu ớt, hét lên phản kháng lại hòng mong thoát khỏi được bàn tay đang bóp chặt cổ mình. Người kia bỗng hóa thành tro bụi, chỉ để lại tiếng nói đều đều, không ngữ điệu:

- Iris à, người mãi mãi chẳng thể nào trốn tránh được tội lỗi của mình đâu. Những kẻ bên cạnh người rồi cũng sẽ chết hết chỉ vì người thôi, người người yêu, mẹ, em gái ruột, anh trai người và vợ hán cũng vì người mà ra đi. Sớm thôi, rồi người thân, bạn bè và những người người tin tưởng cũng sẽ ra đi thôi.

Tiếng nói vừa dứt, không gian cũng theo đó vỡ nứt, kéo theo Iris chìm xuống vực thẳm của bóng tối vô tận.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11

- Không... mình không thể nào chết ở đây được, mình còn phải kết thúc mọi chuyện nữa, không thể để nó tiếp tục tái hiện 1 lần nữa. Tâm can của tôi cứ gào thét như thế, nhưng.....đây là Nothingness, 1 nơi chưa từng có ánh sáng, chỉ có bóng đêm vô tận và sự tuyệt vọng. Tôi ở đây đã bao lâu, bản thân tôi cũng không biết, tôi chỉ có thể biết tôi sẽ mắc kẹt ở nơi này mãi mãi cùng với tiếng nhạc piano ấy? Tại sao? Đúng như cô ta nói, tôi chỉ là 1 sản phẩm sai sót của tạo hóa, đáng lẽ tôi không nên có mặt trên đời này, bởi sự có mặt của tôi sẽ chỉ là sự bất hạnh cho người khác. Những người tôi yêu thương rồi cũng chết, chỉ vì tôi. Tôi không cảm hận ai, chỉ cảm hận sự hiện diện của mình trên cõi đời này.

- Helena, nếu em cứ như vậy thì mọi chuyện sẽ lặp lại như năm xưa đây, tỉnh dậy đi, em cần phải kết thúc nó.

1 người con trai ngang tuổi tôi, mỉm cười ấm áp chìa tay đỡ tôi dậy.

- Anh là ai?

Tôi hỏi người con trai trước mặt mình, 1 cảm giác rất quen thuộc khi tôi đứng cạnh anh ta. Ánh hào quang ấy, sự dịu dàng ấy và cả mùi hương ấy, tôi đã gặp anh ta ở đâu, rốt cuộc là ở đâu mà tôi cảm giác thân thuộc đến lạ lùng như vậy?

- Trái tim em sẽ có câu trả lời cho tất cả, hãy nhớ rằng, anh luôn ở bên em, cho dù em có là ai.

- Đừng đi mà, em xin anh đừng đi mà, đừng biến mất 1 lần nữa.

Tôi vô thức thốt lên câu nói ấy, nước mắt chực trào ra.

Người thiếu niên quay đầu lại, nhìn tôi, mỉm cười rồi biến mất.

Iris giật mình tỉnh dậy, hóa ra chỉ là 1 giấc mơ nhưng sao nó quá đối hiện thực, nước mắt không ngừng rơi xuống là chỗ trên gò má. Windsky đứng dựa vào tường, nhát gừng:

- Khóc đủ chưa, làm vợ tôi là 1 vinh hạnh lớn mà bao cô gái mơ ước mà cô lại làm như là bị tử hình không bằng.

Iris đưa đôi mắt tím thẫm lên, nhìn xung quanh, lúc này cô mới nhận ra là mình đang ở 1 căn phòng lạ hoắc, hay nói đúng hơn là đã bị đưa sang Thần giới. Khẽ lau đi nước mắt, cô lạnh lùng, thái độ thay đổi 180 độ:

- Đúng, nó là việc tôi thấy hối hận nhất trên đời này đây. Chẳng hiểu hoàng huynh Kai có mắt thẩm mỹ không mà lại chọn cho tôi một tên vừa xấu vừa

chết bầm, lại còn thích ra về.

- Cô..... cô...

Chưa từng có ai nói anh như vậy, gan cô gái này phải rất to thì mới dám nói ra những lời như vậy.

- Anh cậy anh là chồng tôi, anh là chủ nhân tương lai của cả đế quốc ma thuật là anh có quyền khinh tôi hả, tôi nói cho anh biết, cái hôn nhân chính trị này sẽ cũng chẳng tồn tại được bao lâu, anh nhanh kiếm vợ mới hoặc đưa thứ phi Karena lên làm thái tử phi đi.

Cô nói xong rồi đi thẳng vào phòng tắm thay chiếc váy mà người hầu đã chuẩn bị sẵn cho cô. Loại con trai cô ghét nhất trên đời chính là cái thể loại cậy mình có quyền thì khinh bỉ mọi người.

Winsky đứng dựa vào cửa, bực bội, lăm bắm:

- Hàn Lưu Ly, cô quả thực đáng kịch giới lắm, rất giỏi, để xem cô có thể chịu đựng tôi được đến đâu.

Thay xong váy, trang điểm nhẹ nhàng, Iris bước ra, xinh đẹp, dịu dàng như 1 bông hoa chớm nở dưới ánh ban mai, thanh cao, thuần khiết tựa 1 viên kim cương. Winsky dựa cửa, ra lệnh:

- Xuống nhà đi, mọi người đang chờ cô đấy, đồ lễ mề.

- Ừ.

Biết là không nên cãi lại nên Iris ngoan ngoãn khoác tay Winsky đi xuống. Vài tiếng trầm trồ thốt lên:

- Thái tử đúng là có phúc, lấy được 1 người vợ vừa xinh đẹp, vừa thùy mị, nét na.

- Hơn nữa, thiên hoàng còn là 1 vị nữ vương vô cùng anh minh và nhân hậu, Người sẽ giúp được thái tử rất nhiều trong công việc chính sự.

Thấy đám người hầu cứ ngồi tâng bốc Iris đến tận trời nên Winsky khó chịu đuổi cả đám ra ngoài hết rồi đưa Iris đến ra mắt cha mẹ.

Nhưng mà có vẻ anh chàng cũng sẽ ngã oạch ra đất mất thôi bởi hai người này lại tỏ ra vô cùng hài lòng với cô con dâu hiếu thảo, "ngoan hiền".

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Iris, về phòng, thả bịch người lên giường, từ nãy đến giờ cười nhiều nên đau hết cả miệng rồi.(Cô thở than thờ)- Cạch!

Winsky bước vào, khuôn mặt vẫn lạnh băng nhưng thực sự đang che giấu sự tức giận đang đạt đến đỉnh điểm của mình. Từ trước đến nay, chưa kẻ nào dám có thái độ hỗn láo với anh như thế cả. (t/g: nhưng mà giờ thì cô rồi đấy, anh cứ từ từ mà cảm nhận).

- Cô diễn giỏi nhỉ, lừa được cả cha mẹ tôi cơ đấy.

- Tôi chẳng diễn, tôi thực sự yêu quý họ ấy chứ, tôi chỉ không ưa tên gà trống phong kiến nào đó đang đứng trước mặt tôi thôi.

- Cô... cô...đúng là lợn nái lắm điều mà.

- Cái gì, anh gọi tôi là gì?

- Lợn nái.

- Anh nhắc lại thử coi, tôi phàn anh, đồ gà trống đáng chết.

- Lợn nái, cô có dám không?

- Gà trống, tôi vật lông anh nấu cháo bây giờ.

- Tôi thách cô đấy.

- Sao tôi không dám?

Vừa dứt câu, cô rút con dao bạc được chạm trổ tinh vi ở trong túi ra.

- Dùng con dao này mổ thịt anh phí lắm, nhưng mà thôi kệ đi.

- Cô muốn chơi hả được thôi.

Anh cũng rút thanh bảo kiếm đeo bên người.

Lôi đủ thứ vũ khí ra đập nhau chán chê, hai người lại lên hứng choảng nhau bằng pháp thuật. Hic..... cầu mong lâu đài còn có thể nguyên dạng sau trận đánh ác liệt này.

- Cộc cộc cộc... ta vào nhé, Windsky. À mà, mẫu hậu bảo....

Hai đứa ngăn tò te dừng hết mọi hoạt động lại khi nghe thấy tiếng Del nhưng mà có vẻ đã quá muộn. Del bước vào cũng đứng hình với khung cảnh hỗn loạn trong phòng, trông chẳng khác gì cái ổ chuột hoang tàn. 1 lúc sau, định thần lại được mình đang ở đâu nên nói tiếp:

- Mẫu hậu bảo mi với chị dâu xuống có chuyện muốn nói đấy.

- Dù gì, ta cũng là anh mi mà cứ không chịu gọi ta là anh trong khi con nhóc này kém mi 2 tuổi mà mi lại kêu là chị dâu vậy?

- Thích đấy, mi làm gì được ta nào, hơn nhau có nửa giây mà cũng đòi.

Del nói xong, quay người chạy 1 mạch. Nhìn bãi chiến trường, Iris chép miệng 1 cái rồi ném 1 quả cầu ánh sáng màu xanh lục bé xinh lên trần, tiện thể quay sang nói với Windsky:

- Xuống nhà đi, để đấy cho nó dọn dẹp nó thấy mùi gà trống lại dọn luôn cả anh bây giờ đấy.

- Cô...cô.....được lắm!

Hai đứa lại đi xuống 1 căn phòng ở 1 góc khuất của cung điện. Nữ hoàng Lunar mỉm cười:

- Do hai đứa là vợ chồng nên hãy chuyển ra căn biệt thự mới nhé, ngoài ra, chúng ta vẫn cần phải giữ kín chuyện hai đứa đã kết hôn đấy.

- Dạ vâng, thưa mẫu hậu.

Nữ hoàng mỉm cười, hài lòng:

- Con chỉ cần gọi ta là mẹ thôi, không cần phải quá phép tắc như vậy đâu, Iris.

- Vâng thưa mẹ.

Và thế là Iris, Windsky và thứ phi Karena dọn ra ở riêng, lại sống 1 cuộc sống bình thường như bao ngày khác, đi học về là lại túi bụi với sổ sách và công việc.

1 tháng kể từ ngày Iris nhập học tại đại học Tinh Anh:

Iris bước vào lớp, thở dài, cái lớp này thì lúc nào mà chẳng vậy, chả khác nào cái chợ hết, Thả cặp một cái búp xuống ghế, đưa mắt qua nhìn lớp học một lượt rồi hét lên như chảy nhà :

- Tổ phải dọn bao nhiêu lần nữa đây, trời ạ, giờ này mà còn ngồi đó nữa, các cậu có định làm trực nhật nữa không hả

11 cái đầu còn lại ngoảnh về phía Iris, e dè. Iris tiếp tục nói tiếp:

- Del với Sofia ngừng chém gió đi, giờ này mà còn..., Sapphire, Reka, hai cậu cũng đi giúp 2 người họ đi, ko cãi nhau nữa, còn mọi người nữa, mau giúp họ dọn đi chứ, đừng có mà ngồi nhìn, trời ạ, hôm nay là tiết của cô Nettle đầu tiên đấy.

Haruko cười tươi rói: - Được rồi mà, hội trưởng xinh đẹp, bọn tớ dọn ngay lập tức đây.

Nói đoạn, cô quay lại nháy mắt với mấy đứa đang ngồi như bụt mọc, mấy đứa hiểu ý, lao vào đồng dụng cụ dọn vệ sinh phía cuối lớp mà quét lấy quét để. Bụi bay mù trời, đám con trai nhảy nhót như cóc, khuy tay múa chân liên tục để xua đi đám hòa mù trước mắt. Reka cố hít lấy một ít không khí trong lành còn sót lại sau đó nhìn tụi con gái nhăm nhăm mà chủ yếu là nhắm vào Sapphire, nói;

- Mấy bà từ từ thôi, làm gì mà như đánh nhau thế, trực nhật mà cũng không làm nổi.

Sofia ngừng tay, lườm Reka 1 cái thật sắc như để chuẩn bị cho 1 cuộc khẩu chiến bất phân thắng bại:

- Có giỏi thì mấy ông làm đi, đã không phụ người ta một tay còn đứng đó mà lè nhè điếc cái lỗ tai quá đi.

Không chịu thua, Aki lên tiếng giúp Reka nhằm trấn áp tinh thần đối phương:

- Thì em thấy anh Reka nói cũng đúng mà, mấy chi còn chưa bao giờ vào bếp thì nói gì đến chuyện dọn dẹp

Và đương nhiên tiếp theo sẽ có một cuộc khẩu chiến long trời lở đất nếu như không có sự can thiệp của lớp trưởng Iris.

- Các cậu có thôi đi không hả ! sắp vào tiết rồi kìa!

Như có một sức mạnh vô hình, bao giờ cũng vậy, mỗi khi lớp trưởng thân yêu và cũng là tân hội trưởng của đại học Tinh Anh là bộ não "non nớt" của 11 học viên lớp A1 như bị đông đặc, hoạt động như một con rô bốt không cần điều khiển. Nhanh chóng lớp học được trả về sự bình yên ban đầu của nó. Tụi con gái thu dọn xong cũng là lúc có trống vào tiết.

Khác xa với tình trạng ban đầu, lớp học im lặng một cách đáng kinh ngạc. Cô Nettle với bộ váy đen quen thuộc với luồng sát khí nồng đậm có thể giết chết những kẻ yếu bóng vía, bước vào lớp khuôn mặt không một chút cảm xúc, ngang qua cái bảng lúc này đã được tụi con trai ghi đi ghi lại thật sạch, cô quẹt một đường dài, khẽ chau mày nhìn về hướng Iris:

- Lớp trực nhật không tốt, bị trừ một điểm. Là 1 hội trưởng, em nên trấn chỉnh các bạn tốt hơn mới phải.

- Dạ vâng ạ.

- Hôn nữa, trường vốn không cho phép sử dụng phép thuật cho việc trực nhật, em nên nhớ lấy, những điều cơ bản mà còn nhớ không xong thì làm sao có thể lãnh đạo và giúp đỡ các học viên khác được.

- Dạ vâng, em sẽ ghi nhớ ạ.

Ném một cái nhìn sắc nhọn về hướng tụi con trai, mấy đứa con gai đang gồng mình như phải nén chịu một cơn tức giận tột độ. Mặc dù hết sức uất ức nhưng mấy đứa con trai cũng chẳng biết làm gì hơn ngoài hai từ im lặng. Cô Nettle ngồi vào bàn, nhìn về đám học trò phía dưới:

- Cho các em ngồi xuống.

Đồng loạt 11 con rô bốt hoạt động tức khắc. Khi đã yên vị vào chỗ của mình, cả lớp mới lén lau những giọt mồ hôi trên trán. Vậy là qua bước một cho 1 tiết học ác mộng nhất đối với cả lớp.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13

Sau khi về ở riêng được 1 tuần, Anh trở nên dần lạnh nhạt hơn với Iris rất nhiều, thậm chí là lăm lăm còn tăng lờ cô đi, những cuộc cãi vã cùng dần lùi xa vào dĩ vãng. Cuộc sống hôn nhân đầy cường ép và bí bách khi cả hai đều không hề tự nguyện, đã khiến cho mối quan hệ của hai người càng lúc càng xấu đi, công việc và việc học đã cuốn hai người càng lúc càng xa nhau hơn mặc dù đang sống chung dưới 1 mái nhà, bởi cả hai người đều không thể tìm được 1 chút sự đồng điệu hay chút hơi ấm nào để sưởi ấm cho trái tim vốn đã lạnh băng của cả hai người, bởi tính cách và sự cố chấp của cả hai người đã khiến cho họ chẳng thể tìm được bất kỳ điểm tốt nào từ phía đối phương.

Buổi chiều hôm ấy, khi cả hai vừa về đến nhà thì có 1 cô gái tóc màu hồng tím nhào ra ôm lấy cổ Windsky, cô gái này chẳng ai khác chính là thứ phi Karena, người con gái duy nhất mà anh yêu.

Karena:- Anh yêu, sao bây giờ anh mới về, em nhớ anh lắm á.

- Anh xin lỗi, do dạo này hội học sinh có hơi nhiều việc nên anh về hơi trễ, em học âm hệ chắc cũng biết mà.

Windsky dịu dàng xoa đầu Karena, dù cho anh biết Iris vẫn còn đứng đấy.

- Dù đây không phải là hoàng cung nhưng xin hai người cũng phải biết giữ tôn ti trật tự một tí, đừng nghĩ rằng mình đang ở nhà mà diễn trò.

Iris nói xong rồi quay người đi thẳng vào nhà. Cô đã lạnh, lạnh hơn ngày trước rất nhiều, lạnh vì trái tim đã chất chứa quá nhiều tổn thương từ quá khứ. Cô không yêu anh ta, đúng, cô không có yêu anh ta, nhưng chẳng hiểu sao cô lại thấy đau, hay là tại vì anh ta quá giống với người con trai cô từng và đã yêu rất nhiều, 1 kẻ không phải là thân thích nhưng lại sẵn sàng yêu và hi sinh cả mạng sống của mình cho cô 1 cách vô điều kiện. Cô lên phòng, đóng cửa rồi đưa mắt về 1 nơi xa xôi vô định, 1 nơi mà anh có thể đang ở đó. Cô thì thầm với chính mình xong lại cười tự giễu, bởi rốt cuộc thì cô cũng

chỉ là kẻ bất tài vô dụng như ông ta- cha cô đã từng nói. Ông ta cưới mẹ cô vì mục đích chính trị như cô bây giờ, và tất yếu thôi, ngoại trừ Kai và Zen- con trai riêng của ông ta, ông ta chẳng bao giờ yêu mẹ cô hay cô hoặc Karynth thật lòng cả, ông ta chỉ yêu tiền bạc và quyền lợi ông ta nhận được sau hôn nhân. Ông ta vẫn luôn chối bỏ sự hiện diện của cô, và ghê lạnh cô, vậy đó. Ngày mẹ cô mất, 11 năm về trước, cũng là lúc ông ta đang ở bên 1 người phụ nữ nào đó, 1 người không phải là mẹ cô. Đã bao lần, cô trách bản thân mình quá yếu đuối, không có đủ can đảm để hận ông ta, người sinh thành ra cô, cô đã cố nhưng không làm được, kết cục là cô vẫn mãi mòn mỏi chờ đợi tình thương từ ông ta trong vô vọng và mù quáng.

- Chị vẫn mềm yếu đến thế sao, bao nhiêu năm rồi mà sao chị vẫn như vậy?

Tiếng nói của Deghiana khiến cô ngưng nghĩ về cái quá khứ đầy đau thương ấy, lời tuyệt cô về hiện tại.

- Chị không thể, dấu cho chết đi cũng vậy.

Deghiana đang đứng lơ lửng trên không trung liền hạ xuống đất, mang theo 1 cơn gió nhẹ ấm áp cùng những cánh hoa anh đào thơm dịu tràn vào căn phòng u tối, không có lấy 1 chút ánh sáng như tâm hồn của cô lúc này.

- Hạ Vy, chị không mạnh mẽ được như em, từ 1 công chúa mà bị biến thành Spirit, bị giam cầm dưới Nothingness lâu như vậy mà vẫn có thể giữ được hy vọng. Em có hận chị không, khi mà bắt em phải phục dịch cho Nguyệt tộc và Huyết tộc?

- Không. Nhờ vậy mà cuộc sống của em đã bớt nhàm chán đi rất nhiều, và em còn tìm được 1 người tuyệt vời giống chị hai Daphne vậy.

- Cảm ơn em, cảm ơn em rất nhiều vì mọi chuyện.

Iris mỉm cười hạnh phúc. Đã bao lâu rồi, cô chưa được cười thoải mái thế này rồi?

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14

Sáng hôm sau Iris dậy khá sớm để xua đi cái tâm trạng nặng nề ngày hôm qua, làm vệ sinh cá nhân nhanh chóng, thay 1 bộ quần áo gọn nhẹ cho việc vận động rồi đi ra ngoài im lặng để tránh bị đám người hầu phát hiện. Trời ban mai thật sự rất đẹp, không khí khiến người ta cảm thấy xuyết xoa, trầm trồ, tiếng chim hót líu lo, tiếng suối chảy róc rách, hoà lẫn với mùi hương nồng nàn của những loài hoa quý hiếm, nếu nhìn sơ qua, cô cũng có thể biết rằng mẫu hậu là 1 người khá tinh tế và có gu thẩm mỹ rất cao. Nhìn đồng hồ cũng đã điểm 5h30 nên cô chạy về nhà chính, tắm rửa sạch sẽ, mặc đồng phục rồi đi xuống nhà làm bữa sáng, cũng lâu lắm rồi, cô chưa có dịp vào bếp nấu nướng. Thấy cô vào bếp nên mấy người hầu gái ra sức ngăn cản cô vì 1 phần sợ cô làm cháy nhà, 1 phần vì cô chính là chủ nhân của căn biệt thự này nhưng cuối cùng, họ đành chịu thua vì cô chỉ cười và hứa sẽ không làm liên lụy đến họ chứ không có ý định nghỉ tay.

Windsy nghe thấy tiếng lạch cạch trong bếp nên thức dậy, chỉnh trang lại trang phục, trong lòng khá khó chịu vì những âm thanh ồn ào đánh phá tan giấc ngủ quý báu của mình. Xuống bếp thì thấy cô đang loay hoay trong bếp nên anh quyết định lảng lảng quan sát thay vì khẩu chiến như mọi khi bởi anh cũng chỉ muốn có 1 ngày yên bình mà thôi, cách tốt nhất là tránh mở miệng với quả bom lúc nào cũng như sẵn sàng bùng nổ.

Iris chẳng hề phát hiện ra cái tên mà cô cho là phiền phức nên chỉ tập trung cắm cúi vào công việc, vừa nấu, vừa ngâm nga 1 bài hát nào đó, hồn nhiên cười, khiến cho tim ai đó bỗng chốc hẫng đi vài nhịp vì điệu bộ quá dễ thương và có đôi chút ngốc nghếch của cô khi quên bỏ nhầm muối vào 1 món nào đó, hay thỉnh thoảng lại lóng ngóng làm rơi cái gì. K

Bữa sáng vừa xong thì cũng là lúc cô phát hiện ra trong phòng có người. Cô lúng túng hỏi:

- Người mới dậy à?

- Ồ. (Ngắn gọn và xúc tích)

- Ra ngoài uống trà và ăn sáng đi, ta ra ngoài hái hoa làm đồ tráng miệng cho buổi tối

- Ồ. (vẫn như thế)

Anh đi ra ngoài vườn, ngồi vào bàn rồi ăn sáng. Cô ra ngoài hái 1 ít hoa, ai việc này làm, không dính líu gì đến nhau.

Trên đường, gặp 1 người hầu gái nên cô thuận tay lời đi cùng, vừa đi vừa trò chuyện. Lúc đầu, người hầu gái tỏ ra khá rụt rè nhưng về sau thấy Iris dễ tính và thân thiện, lại không phân biệt chủ tớ với cô bé nên cô bé cũng dần mở lòng và mạnh dạn hơn. Đang hái hoa nhài cho vào giỏ thì Iris bỗng dừng hỏi người hầu gái 1 câu:

- Anna này, em làm cho Dương tộc cũng khá lâu rồi nhỉ?

- Cũng được 16 năm rồi chị ạ.

Iris định hỏi tuổi tác của Anna nhưng lại thôi, bởi vì ở vương quốc ma thuật này, để xác định chính xác tuổi của người khác là rất khó, trừ khi họ nói cho bạn biết. Một người thoát trông mới giống thiếu nữ đôi mươi có thể đã hàng triệu năm tuổi và cũng có thể ngược lại. Trong vòng 1 năm, không quá khó để 1 đứa trẻ lớn lên và có hình dạng như 1 đứa trẻ từ 5 đến 10 tuổi ở thế giới con người, và chúng cứ lớn lên mãi và cho đến 1 thời gian nhất định nào đó, chúng sẽ ngừng lớn và giữ nguyên hình dáng ấy cho tới lúc chết. Nghe Anna trả lời như vậy, cô biết Anna hơn tuổi mình rất nhiều nhưng cô vẫn mặc kệ và xưng chị.

- Thế là em chăm sóc tên khùng đó từ nhỏ, em có thấy hần khó tính không?

- Không, từ nhỏ đến lớn, cậu chủ vốn rất ít nói, ít cười và trưởng thành hơn rất nhiều so với tuổi, cậu chủ từ nhỏ đã rất thạo cung kiếm và tỏ ra nổi trội ở mọi mặt, tính thông minh pháp, chỉ có điều, ngoại trừ người trong nhà, 1 vài người bạn thân và thứ phi Karena và chị ra thì em chưa thấy cậu chủ nói với ai quá nhiều.

- Ủ, mà thôi, chị phải về mất rồi, em hái nốt loại hoa này và 1 số loại hoa khác mà chị có ghi tên để trong giỏ nhé.

- Vâng, chúc chị đi học vui vẻ.

Iris vội vã chạy về nhà, lao lên tầng như 1 con vũ bão cùng lúc Karena đi xuống. Cô ta ngáng chân khiến Iris té ngã rồi ôm lấy chân mình rên rĩ:

- Ôi, đau quá, sao cô quá đáng thế, thái tử phi.

Với phán đoán nhanh nhạy của mình, chẳng khó khăn gì khi phát hiện ra rằng cô ta cố tình làm thế. Cô tức giận đứng dậy, sao hôm nay cô xui xẻo vậy cơ chứ, gặp phải cái đồ vừa ăn cướp vừa la làng trong khi người bị hại là cô đây này.

Winsky chẳng hiểu đầu đuôi câu chuyện, đứng dưới nhà, nói vọng lên:

- Iris, cô ác vừa thôi, đừng cậy mình có sức mạnh mà bắt nạt Karena.

Anh nói xong, công cô ta đi xuống như trên người cô vậy. Cô chạy vụt lên, lầm bầm:

- Đồ con gà trống phong kiến đui mù, ngu ngốc chết tiệt, mi mà làm vua thì loạn, đồ gà trống thấy gái đẹp là sáng mắt, háo sắc.

Lên phòng, lấy cặp xong, cô chạy xuống, lái xe, phóng vèo đi.

Đến trường, cô cất xe đi, bước xuống, rồi đi một mạch vào A1. Đi được nửa đường thì gặp Edward đang đi về phía ngược lại. Cậu nhanh chóng nhận ra Iris có cái gì đó khác thường:

- Đau chân à?

- Ủ, cõng đi.

Do vốn là bạn thưở bé nên Iris chẳng hề ngần ngại nhờ vả cậu bạn thân, còn Edward vốn đã quá quen với sự ỷ lại của cô bạn khi có cái cọc để bám víu, nếu không thì cô sẽ mè nheo và thậm chí là năn nỉ ỉ ôi cho đến khi người khác đồng ý mới thôi.

- Ủ, lên đi.

Edward công cô đến tận chỗ ngồi mới thả cô xuống. Cả lớp vẫn đang tập trung vào chuyên môn là quậy phá cho đến khi cô giáo đến bởi vì, bạn thân thưở nhỏ cả mà, cảnh tượng này cũng chẳng khác lạ cho lắm khi họ còn bé. Kai lúc đầu ngán ngẩm nhưng cũng cho qua, Haruko lè lưỡi nhìn Kai, tay đang cầm kẹo mút dứt luôn vào mồm cậu để tránh cậu lại nổi hứng thuyết giáo Iris thì cả cô cũng phải húng cùng mắt.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

Tiếng chuông vào lớp khiến cả lớp mất hứng. Kai bước lên bục giảng cùng Haruko gây bất ngờ lớn:- Chào cả lớp, từ nay tôi sẽ là giáo viên chủ nhiệm của lớp mình, hy vọng các em sẽ không làm tôi bị nhập viện giống giáo viên vừa rồi.

Kai hóm hỉnh mỉm cười khiến cả lớp té ghế rầm rầm, bởi không ngờ hiệu trưởng lại bố trí cho họ 1 giáo viên đáng sợ và quái chiêu như thế này. Mấy trò quậy phá của chúng nó bị anh biết hết trơn rồi còn gì nữa.

Haruko chờ cho cả lớp lập lại trật tự rồi nói tiếp:

- Từ giờ, tôi sẽ làm giáo viên phụ trách lớp mình, mong cả lớp không ....

Cô chưa kịp nói hết câu thì cả lớp té ghế lần hai. Sapphire mếu máo:

- Anh Kai làm chủ nhiệm thì khỏi quậy rồi, đằng này quân sư quạt mo của chúng mình cũng đi mất, giờ quậy phá kiểu gì bây giờ.

Reka trông cũng rất thiếu não theo lời nói của Sapphire.

Haruko nói tiếp:

- Tôi hứa, nếu tuần này cả lớp ngoan thì tôi sẽ dẫn cả lớp đi trốn tiết.

Cả đám đứng lên, vỗ tay rần rần hưởng ứng nhiệt liệt, cô bạn siêu quậy của họ cơ mà. Kai phì cười rồi cốc đầu Haruko, bảo:

- Này, nhóc, đừng làm loạn lớp học của anh thế chứ, rồn hoài.

- Vâng, thưa sếp.

- Được rồi, không đùa nữa, hôm nay, anh thông báo 1 tin vui với mấy đứa đây.

- Gì ạ?

10 cái mòm đồng loạt đồng thanh, trừ cái tăng băng di động vẫn chăm chú dí mắt vào cuốn sách.

- Trường chúng ta ngày mai tổ chức tiệc mừng năm học mới.

- Yeah. (cái tăng băng di động vẫn không có 1 chút phản ứng)

Kai nói tiếp:

- Thế nhưng phải đi theo cặp.

Cả lớp chưng hửng nhưng rồi lại rôm rả tám chuyện. Del định rủ Iris nhưng lại thôi, cô về làm dâu nhà anh thì anh cũng hết cơ hội rồi còn gì, thế nên anh quay sang hỏi Sofia:

- Sofia à, cậu có định đi không?

- Không, tớ còn vài thần chú chưa hoàn thành nên tớ nghĩ tớ sẽ ở nhà làm nốt.

- Haizz...thế thì buồn lắm, tớ cũng cần phải có người để tám chuyện cùng.

- Thế thì ok, mai qua đón tớ nhé.

- Ok, thế nhé.

Kai cười:

-Thế là có 1 cặp rồi, cả lớp mạnh dạn lên nhé.

Iris tiếp lời:

- Chẹp...chẹp....giáo viên phụ trách đi với giáo viên chủ nhiệm nhé, không được trốn tránh trách nhiệm được đâu.

Haruko đỏ bừng mặt, quay sang nhìn Kai không nói được lời nào, Kai chỉ gật đầu chứ không nói gì khiến Haruko càng thấy thêm bối rối, xong cũng quay ra đáp trả khiến mặt Iris trông ỉu xiu như cái bánh đa nhúng nước:

- Iris đi với Windsky nhé, đây là lệnh đấy.

Windsky ngồi bên cạnh, miệng thấp thoáng ý cười, nhưng không nói gì cả.

Aki quay sang hỏi Deghiana:

- Đi với tớ nhé?

- Không, tớ ở nhà.

Aki cười đều, thì thầm vào tai Deghiana:

- Tớ nhớ, tớ vẫn là cậu chủ của cậu đây, ngoan ngoãn nghe lời đi.

Deghiana tức giận vì bị bắt ép xong cũng gật đầu bởi vì 1 Spirit phải luôn luôn phục tùng chủ nhân bất cứ lúc nào, tuyệt đối không được phép thoái thác nhiệm vụ, nếu không sẽ bị trừng phạt rất thê thảm. Sapphire phì cười đồ dành Deghiana cho cô nhóc hạ hỏa thì 1 tiếng nói quen thuộc khiến cô như muốn tức điên lên:

- Ngày mai, cô đi với tôi, đồ con cá.

- Tôi không thích, làm sao nào.

- Điều đấy tùy thuộc vào cô thôi.

Reka dịu giọng rồi quay xuống hỏi Edward:

- Ê, bỏ tèo, mày định mời ai chưa?

- Chưa! Tao đang chờ 1 người mà.

Edward nhìn sang Iris đang say sưa ngủ.

- Bỏ đi, tình cảm của mày sẽ chẳng đi đến đâu đâu. Iris, cô ấy sẽ mãi chỉ coi mày như 1 người bạn thân thôi.

- Tao biết chứ.

Daphne nghe hết cuộc hội thoại mà lòng đau như cắt. Cô thích Edward từ năm 12 tuổi, đã 4 năm rồi, thế nhưng cậu vẫn vô tâm như vậy, chỉ coi cô như 1 người bạn không hơn, không kém. Bề ngoài luôn tỏ ra điềm đạm nhưng trong tim cô luôn có một nỗi đau thầm kín nào đó, của 1 người đơn phương.

Cố giữ khuôn mặt bình thản, cô hỏi:

- Ed này, cậu đi với mình chứ?

- Được thôi, mình cũng đang định rủ cậu mà.

Daphne dịu lòng, mỉm cười khi nghe cậu trả lời. Hai tình cảm lệch hướng, âm thầm ở cạnh, che chở, quan tâm cho người ấy, dẫu cho họ sẽ chẳng bao giờ đáp lại. Liệu đến bao giờ, họ mới có thể tìm lại được hạnh phúc của chính bản thân mình, 1 người chỉ thuộc về họ đây?

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16

Thấm thoát 1 ngày đã trôi qua và bây giờ đã là 10h đêm. Iris vừa lột cái thân xác mệt mỏi của mình lên phòng, thả bịch cái cặp thân yêu ở 1 nơi nào đó rồi gầm lên tiếng hét vĩ đại xuyên thủng 9 tầng mây:

- Louis, tôi sẽ đập anh chết tươi!!!

1 nơi nào đó trong vũ trụ này, nơi mà hiệu trưởng đáng kính, nói đúng hơn là đáng thương đang an dưỡng tuổi già:

- Ách xì, sao bỗng dưng lại lạnh thế nhỉ?

Hét lên cho thỏa "nỗi niềm mong nhớ với anh họ thân yêu" xong, cô đi vào phòng tắm trút giận nhưng không may vấp phải 1 em xà bông đáng yêu đang chờ đợi ai đó dẫm phải và thế là....văng, thừa, bạn trẻ Iris đã té thẳng cứng và đập đầu vào cái thành bồn cầu... Nhưng mà đừng lo, đầu bạn ấy cứng hơn cả bê tông, hồi nhỏ bị Haruko lỡ tay ném cục gạch Nokia mới lượm được sau 1 chuyến ghé thăm cái nơi mà loài người sinh sống mà bạn ấy vẫn còn đứng hiên ngang như 1 vị anh hùng cơ mà, chỉ tội Haruko tối hôm ấy phải lon ta lon ton đi chân đất về nhà, tìm được đôi dép yêu dấu thì bạn ấy lại bị đập đầu vào tường khi có 1 em chuột chết khuyến mãi đi kèm trả lại cùng đôi dép tổ ong huyền thoại ngàn lỗ của mình.

Mà thôi, chúng ta sẽ được biết nhiều thông tin chi tiết về tuổi thơ trâu tre và đầy dừ dội của 12 con người đầy bá đạo này sau, bây giờ chúng ta sẽ tìm hiểu xem trong khi cô nàng Iris đang ở nhà ngủ ngon lành sau màn vận động hoành tráng khiến cả đám gia nhân hỗn loạn.

10h30:

Cả đám xách cặp về nhà để sửa soạn cho bữa tiệc thường niên dành cho năm học mới của đại học Tinh Anh. Đứa nào đứa nấy trông cũng bơ phờ vì tất cả đều làm trong hội học sinh nên việc rất nhiều, may mắn thay là cô hội trưởng Iris cũng chịu xông vào giúp đỡ chứ không hề trốn việc như mọi ngày, giao hết lại cho Kai và Edward xử lý. Tụi nó thề với ông trời kia, khi nào Louis quay trở lại làm việc thì tụi nó sẽ lập hội đồng úp xọt, tấn cho ông già to gan lớn mật dám dẫn hết tụi nó vào hội học sinh, để cho chúng nó quay cuồng giải quyết. Nhìn thấy bộ dạng nhếch nhác của A1, cô nàng lớp trưởng A2, Sophie dựa lưng vào tường cười khẩy trầm trọc:

- Có chút chuyện mà cũng không xong, chỉ là bữa tiệc thường niên hàng năm mà cũng khiến các cậu mệt mỏi thế này, hay do năng lực quá yếu kém? Mà đúng là ngài hiệu trưởng không có mắt nhìn, chọn cho đại học Tinh Anh 1 hội trưởng chẳng ra gì.

Haruko hơi cười, trả lời:

- Đây là chuyện của hội học sinh, Sophie, em nên bớt lo chuyện bao đồng và chuyên tâm vào học thi hơn. Lớp A2 đang chờ lớp trưởng chuẩn mực của mình về chăm sóc kia kìa.

Sophie hăm hứ quay gót bước đi. Nhỏ căm ghét Haruko vô cùng, bởi Haruko tuy bằng tuổi nhỏ nhưng lại được hiệu trưởng mời về để làm giáo viên giảng dạy, một việc vô cùng hiếm thấy, nhiều giáo viên tài giỏi muốn vào đây còn chẳng được chứ đừng nói tới việc giảng dạy, đã thế, Haruko chỉ là 1 đứa trẻ không cha, không mẹ, từ nhỏ chẳng hề được dạy dỗ tốt như nhỏ, phép thuật của Haruko là hệ gì chẳng ai biết, hậu đậu, vụng về lại hay quậy phá, thật không hiểu trong đầu thầy hiệu trưởng nghĩ gì mà lại mời 1 giáo viên tệ hại như vậy, nhỏ thâm nghĩ trong lòng. Nhưng cũng chẳng riêng gì nhỏ, cả A2 đều chẳng ưa gì cả Haruko và A1. Chúng căn bản không hiểu nổi mình kém hơn A1 ở điểm nào mà lại chỉ có thể mang tiếng xếp thứ 2 trong trường? Đã thế cái lớp ấy, thực lực còn chẳng hề khủng khiếp như lời đồn, chỉ ăn chơi, quậy phá là giỏi. Dần dà, A2 tỏ rõ thái độ khó chịu của mình và hai lớp chính thức căm thù nhau từ đây, không hề thân thiện nổi với đối phương dù chỉ là 1 câu. 1 lý do nữa chính là cô Nettle, cô giáo dạy môn quân sự cho tụi nó cũng chính là giáo viên chủ nhiệm A2.

Thấy đáng về bơ phờ của mấy đứa học trò, Kai nở nụ cười méo xệch:

- Mấy đứa cố gắng chịu đựng thêm tí xíu. Tí nữa còn có 1 kiếp nạn lớn nữa kia kìa.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17

Lời Kai nói quả thật không hề sai 1 chút nào, khi bọn nó đến cổng trường để về nhà thì 1 khung cảnh hỗn loạn đập vào mắt chúng nó, người chen lấn, người xô đẩy, dẫm đạp lên nhau để mời những hot girl, hot boy của A2 đi dự tiệc, cỏ cây chen lá, đá chen hoa chính là câu nói phù hợp nhất để nói về lúc này. Reka bực bội rửa thầm trong lòng:

" Tiên sư chúng mày, để anh thờ cái đã chứ, anh không chết bẹp dí thì cũng phòi ruột mất' mà chết mất."

Cuối cùng quá bực mình nên Reka quát ầm lên:

- Làm loạn sau giờ học, phá hoại an ninh trật tự trong trường, trong vòng 3 giây mà không về kí túc xá thì học sinh đó sẽ bị phạt nặng!

Đám học sinh có vẻ không quan tâm cho lắm, quay lại nhìn các học viên A1 bằng đôi mắt lấp lánh khiến Kai thờ dãi:

- Haizz...Reka, chú hại mọi người rồi!

Kai vừa dứt lời thì đám học sinh ngay lập tức quên A2 đi, thay lòng đổi dạ đến chóng mặt.

- Thầy Kai, thầy có thể đi cùng em đến bữa tiệc không ?

- Thầy Kai, thầy đến bữa tiệc cùng em nhé?

- A! Anh Windsky, anh sẽ đi cùng em chứ?

- Kệ con nhỏ ấy đi anh, đi cùng em đi.

- Cô giáo Haruko, cô sẽ đi cùng em nhé?
- Liệu em có thể có vinh dự đi cùng cô giáo xinh đẹp của em không?
- Sapphire, hãy đi cùng mình đến vũ hội nhé?

Ngoại trừ Iris đang say sưa ôm gối ngủ dường sức ở nhà thì cả đám đều gặp rắc rối với fan cuồng.

Kai vốn đã quá quen với chuyện này nên rất nhanh chóng thoát ra khỏi vòng vây. Thấy Haruko vẫn gặp rắc rối nên cậu xông pha cứu mỹ nhân, trong lúc không ai kịp đề ý, nhanh như cắt, cậu nắm tay cô chạy ra khỏi đám đông rồi bế phốc cô lên 1 cành cây cao, vừa đủ tầm khuất để 2 người có thể trốn. 1 lúc sau, lấy được sự bình tĩnh nên Haruko cười tình nghịch:

- Chuyện lúc nãy, cảm ơn anh.
- Không có gì, bọn nhóc chắc là sẽ thoát được thôi. Em không cần lo lắng bởi chúng nó gặp nhiều tình huống tương tự rồi.

Kai cất giọng trầm ấm trả lời khi thấy dáng vẻ lo lắng của cô. Cậu rút từ trong túi áo 1 chiếc khăn màu trắng đưa cho cô:

- Em lau mồ hôi đi.
- Cảm ơn anh.

Kai trong trí nhớ của Haruko vẫn luôn là 1 người con trai ấm áp, ôn nhu và dịu dàng, luôn biết quan tâm tới người khác, cô không phải là không thích Kai, nhưng cô không có đủ dũng cảm để biến mối quan hệ đó thành tình yêu, bởi cô biết, Kai cũng luôn chỉ coi và đối xử với cô giống như là 1 người em gái bé nhỏ cần sự quan tâm chăm sóc, như đối xử với Iris. Đôi mắt màu vàng chanh hồn nhiên thường ngày thoáng chút buồn bã:

" Kai này, anh thật là vô tâm và ngốc nghếch, trên thương trường anh tài giỏi đến đâu, thì trong tình cảm anh đúng là 1 tên khờ. Anh không biết là trái tim em đã thuộc về anh từ rất lâu rồi, đúng không?"

Cô cũng không muốn nghĩ nhiều thêm nữa, mí mắt trĩu nặng, đôi mắt từ từ khép lại, cô nhanh chóng chìm vào giấc mộng, 1 giấc mộng quá đổi ngọt ngào, đầu tựa vào vai Kai ngủ ngon lành. Kai cười nhẹ, cảm nhận sự thuần khiết ấm áp mà cô gái này mang lại, 1 cảm giác rất dễ chịu với anh bởi vampire vốn không thể cảm nhận nhiệt độ, cơ thể lạnh như 1 khối băng, thế nhưng thật lạ lùng, anh lại có thể cảm nhận hơi ấm và thân nhiệt của Haruko. Giang rộng đôi cánh đen, anh bế Haruko bay về nhà, đắp chăn cẩn thận cho cô rồi rời đi. Cũng sắp đến giờ bữa tiệc khai mạc rồi, tốt nhất là anh cũng nên quay về nghỉ ngơi một lúc cho đỡ mệt. 1 ngày lại sắp sửa qua đi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18

Iris tỉnh dậy, nhìn thấy đồng hồ điểm 11h15 thì phát hoảng, vội vàng trang điểm rồi vội đại lấy một chiếc váy màu trắng tuyết mặc vào, soi lại gương để chỉnh trang. Trong gương là 1 người thiếu nữ thiên thần kiêu diễm, thanh khiết trong chiếc váy trắng tinh khôi được thiết kế kì công và tinh xảo từng góc cạnh, từng cánh hoa trắng muốt bay là là trên tà lụa màu mềm mại, mái tóc màu bạc thả dài óng ả, nước da trắng ngần, nhưng lại có đôi mắt màu máu, đỏ rực tựa hồng ngọc, đôi mắt không có lấy 1 chút cảm xúc, vô hồn. Cô gái trong gương và Iris trông vô cùng giống nhau, thế nhưng cô gái trong gương lại có vẻ ngoài trưởng thành, quyến rũ và xinh đẹp hơn Iris rất nhiều. Cô gái kia nhếch đôi môi căng mọng của mình lên, nhìn cô:

- Bây giờ thì cô sẵn sàng để tiếp quản sức mạnh rồi đấy nhỉ?
- Ta sẽ không bao giờ biến thành cái thứ như ngươi đâu, biến đi.

Iris hét lên, trong lòng như có hàng vạn mũi dao đâm vào tim nhức nhối. Cô thà chết còn hơn là biến thành cái thứ như cô ta.

Cô gái kia nở nụ cười đầy ma mị, nói tiếp:

- Đừng ngoan cố trốn tránh nữa, ta là cô, cô là ta, cô sẽ không bao giờ có thể chối bỏ được ta đâu. Tốt nhất là cô nên làm 1 đứa trẻ ngoan trước khi làm thương chính mình
- Biến đi.

Iris lạnh lẽo rút con dao bạc ở hông ra, phi thẳng vào tấm gương khiến nó vỡ tan thành từng mảnh vụn nhỏ, thế nhưng giọng nói đó vẫn tiếp tục vang vọng đầu óc trong căn phòng:

- Cô gái bé nhỏ đáng thương ngu ngốc, 1 ngày nào đó, ta với người cũng sẽ trở thành 1 người, người cứ kháng cự như thế chỉ tổ vô ích mà thôi.

Iris rít lên, gần giọng:

- Cút đi.

1 tiếng cười hoang dại cất lên, Iris ngồi sụp xuống, lấy tay ôm lấy ngực. Mỗi lần cô ta xuất hiện như thế này là tim cô lại đau đớn đến cùng cực, đau đến nỗi không thể nào tả xiết, những bí mật của quá khứ thoáng lướt qua rồi biến mất, mơ hồ như 1 làn khói mỏng khiến đầu cô như muốn vỡ tung ra. Mỗi đêm trăng tròn là cô ta lại trở lại, từ 1 năm về trước, khi mà cô khước từ lễ trưởng thành* của mình. Mỗi lần như vậy là cô luôn không thể kiểm soát bản thân mình, bản năng khát máu trong 1 vampire lại trỗi dậy, cô cứ thế chém giết điên cuồng cho đến khi bình minh lên, quần áo và đôi bàn tay thấm đẫm máu máu. Nếu như cô may mắn có thể kiềm chế mình thì lại phải chịu cơn đau thấu tận xương tủy, cào xé bên trong.

- Anh hai vào nhé.

Kai thấy Iris không nói gì thì mở cửa bước vào. Đập vào mắt anh là Iris đang ngồi im một chỗ run rẩy, khổ sở chịu đựng sự đau đớn đang hành hạ từng giác quan, thối thối trên cơ thể cô. Kai khom người xuống, nhét vào miệng Iris cái gì đó rồi nói:

- Nó chỉ có tác dụng chữa trị tạm thời thôi, khi mặt trời mọc cũng là lúc em phải chịu cơn đau khủng khiếp hơn gấp ngàn lần đấy.

- Thế cũng được. Cảm ơn anh.

- Anh xuống nhà trước.

1 lúc sau, cảm thấy đỡ hơn nên cô cũng xuống rồi đi cùng Kai tới dạ tiệc. 1 bữa tiệc đầy cam bầy đang chờ đợi cô.

Một buổi tối đẹp trời tràn ngập ánh sao và khung cảnh thơ mộng ở vườn hoa lưu ly thật sự rất phù hợp với buổi dạ tiệc năm nay. Đưa thiệp mời cho người gác cổng, 1 chàng trai với mái tóc và đôi mắt đỏ rực, cao ngạo bước vào, theo sau anh là 1 cô gái với mái tóc màu xanh lơ bồng bềnh tựa sóng biển, đôi mắt sapphire trong veo và đầy mơ mộng. Chiếc váy voan mỏng màu xanh lơ được điểm xuyết bằng những viên pha lê trong suốt như những giọt nước càng tôn lên sự thanh khiết và tĩnh lặng như nước hồ của cô. Anh chàng mặc vest đỏ nhếch môi, nói với cô gái bên cạnh mình khiến cho cô tức điên lên:

- Trông cô cũng tạm chấp nhận được, ít nhất cũng không làm tôi thất vọng.

- Anh biến tôi thành thế này lại còn nói nữa à, thôi được rồi, tôi đi về để cho anh cặp với mấy tiểu thư xinh đẹp đáng kia nhé.

Sapphire toan bỏ đi nhưng Reka đã kịp kéo tay cô lại:

- Này đừng có bỏ tôi lại 1 mình thế chứ, cô phải làm tròn trách nhiệm chứ.

- Anh BUÔNG RA!!!

Tiếng hét của Sapphire lại 1 lần nữa làm mọi người chú ý tới cặp đôi này. Reka thấy vậy thì kéo Sapphire ra chỗ khác, bỗng, mọi người ngẩng ra nhìn người thiếu nữ thanh nhã mới tới đang tiến về phía hai người.

- Deghiana...là..em..à?

Sapphire lấp bắp. Hôm nay trông Deghiana thật khác với mọi ngày. Chiếc váy ren lưới màu hồng phấn được đính những bông hoa anh đào hai bên vạt váy tôn lên vẻ đẹp, thanh tú của cô, mái tóc buông dài thả tự nhiên, đính những bông hoa đào thơm ngát. Nếu nói Sapphire là hiện thân của biển cả tĩnh lặng thì Deghiana lại là hiện thân của sự yên bình. Deghiana nhìn Sapphire mỉm cười:

- Chị Sapphire, là chị à, trông chị hôm nay đẹp quá.

Reka trả lời mang chút châm chọc:

- Anh mà ra tay thì con cá chết nó cũng đẹp được.

Sapphire đang định quay ra đáp trả nhưng một ngón tay đã đặt giữa môi cô ngăn không cho cô nói:

- Không nên cãi nhau đâu, mất vui đấy chị Sapphire.

Sapphire quay lại và sững sốt lần 2, cái thằng này, hoàng phục nó còn ghét mặc nữa là vest.

Aki nghe rằng quay lại nhìn Deghiana thay cho lời xin lỗi vì đến trễ. Deghiana nhìn Aki với ánh mắt đầy sát khí xong cũng thôi. Chờ 1 lúc cũng thấy chán nên Aki quay lại rủ rê Sapphire:

- Hai chị em mình ra ngoài tìm gì chơi đi.

- Đi thôi, chị chỉ chờ chú nói câu đấy.

Nhìn hai đứa kia lon ta lon ton chạy loạn lên, Deghiana và Reka không hện mà đồng thanh;

- Haizz, hai cái người đó, bao giờ thì mới lớn nổi đây hả giới!

Tất cả mọi người lại 1 lần nữa hướng ánh mắt của mình vào 2 người mới tới, Edward và Daphne. Edward vẫn đi theo phong cách thường ngày, điềm đậm và trưởng thành trong bộ lễ phục màu đen, quyến rũ và đậm chất bá vương. Đi cạnh anh là Daphne xinh đẹp, mái tóc xanh lá búi cao thả lộn, đính thêm vài bông hoa trắng muốt. Chiếc váy voan đính ren nổi và kim sa càng khiến cho cô trở nên hiền dịu và thanh thoát hơn.

- Ái chà chà, Edward à, cậu phải lo giữ cô ấy đấy, kéo cô ấy mà chạy mất thì.

Cả hai người quay lưng lại thì thấy 1 cô gái có mái tóc vàng óng như ánh nắng cột cao bằng chiếc nơ đỏ, đôi mắt hoàng kim tinh nghịch nhìn hai người. Bên cạnh cô chính là thầy giáo Kai với bộ âu phục màu nâu và nụ cười ấm áp chết người.

- Hai cậu mới đến à?

- Ủ, cũng vừa mới đến thôi, mà trông cậu với anh Kai đẹp đôi lắm.

- Hehe, cảm ơn cậu, mình sẽ không để anh ấy đi lạc như tên khùng nào đâu.

Haruko đưa mắt ý nhị nhìn Edward đây ẵ ý.

- Ở kia có phải là Del và Sofia không hả mấy cậu?

Edward lên tiếng chỉ vào bàn tiệc. Del và Sofia đang vui vẻ trò chuyện, thi thoảng Del còn thì thầm vào tai Sofia cái gì đó khiến cô nàng cười khúc khích. Aki thấy vậy thì trêu chọc:

- Em thấy hai người cười nhau đi là vừa đấy.

Đang vui vẻ trò chuyện thì bị Aki phá bình nên cả hai người thuận tay, mỗi người cho cậu ăn một cái cốc đầu.

Tất cả mọi người trong căn phòng lại lần nữa choáng với 2 người vừa bước vào. Người thiếu niên với đôi mắt xanh, sâu thẳm, lạnh lẽo, mái tóc màu xám bạc, mặc bộ lễ phục màu trắng với những đường thêu chỉ vàng, người thiếu nữ với đôi mắt và mái tóc màu hồng tím, vận chiếc váy satin màu tím đính hoa hồng. Mọi người trầm trồ nhìn đôi ki đồng ngọc nữ, xuýt xoa khen ngợi. Windsky tiến tới chỗ mấy cô cậu bạn thân đang đứng không nói gì. Reka lên tiếng:

- Bộ ông nói thì ông mất tiền hay mất miếng thịt à, thế Iris đâu?

- Không biết.

Windsky vừa dứt lời thì Iris xuất hiện, nếu so sánh thì cô hôm nay chính là người nổi bật nhất. Iris tiến lên bục, mỉm cười nói:

- Đại diện cho hội học sinh của A1 năm nay, tôi xin phép chính thức khai mạc dạ tiệc hằng năm, chúc mọi người có 1 bữa tiệc vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19

Sau khi tuyên bố khai mạc bữa tiệc xong, Iris lẳng lặng đi đến 1 căn nhà 2 tầng gần đó, đôi mắt tím thoáng chút ưu thương.

- Cách.

- Sao cậu không tham gia với mọi người mà ngồi đây làm gì?

- Edward, cậu thừa biết tớ không thích ồn ào mà.

- Ủ, mà đừng có uống rượu nhiều quá, không tốt cho sức khỏe đâu.

- Uống không?

Iris chìa chiếc ly chứa rượu vang đỏ sóng sánh ra trước mặt Edward.

- Ủ.

Edward nhận ly rượu uống cạn rồi nhìn sang Iris, nói tiếp:

- Đồ ngốc này, có chuyện gì buồn, sao không nói với bọn tớ? Lúc nào cũng giữ trong lòng thế.

Iris vốn có thói quen cứ có chuyện buồn là lại giữ lại trong lòng, mượn rượu giải sầu, tuy tửu lượng của cô rất khá nhưng lần nào cô cũng uống đến say mềm.

- Không có gì chỉ là có cảm giác bất an mơ hồ thôi. Chắc cũng chả đúng đâu.

Cô vừa dứt lời thì....

-Đoàng!!!

- Cẩn thận!!!!

Edward hét lên rồi xô ngã Iris xuống sàn. Cô đứng dậy, khẽ cau mày, nhìn về hướng viên đạn vừa được bắn ra. 1 kẻ lạ mặt mặc áo choàng đen che kín mặt nhếch mép nhìn hai người cười khinh khỉnh:

- Quả không hổ danh là Demon bloodstained, phản ứng nhanh nhạy thật. Game start!

- Biết được thân phận của ta, ngươi cũng không tầm thường chút nào nhì, Liễu Hạ, đáng tiếc là trò chơi này cô đã thua ngay từ khi nó còn chưa bắt đầu rồi.

- Cô biết ta là ai nhưng thắng thua vẫn chưa phân định đâu, đừng đắc ý như thế.

Liễu Hạ nói xong rồi biến mất trong làn khói.

Bên dưới bữa tiệc.

- Đoàng...!!!

Tiếng súng lại 1 lần nữa vang lên nhắm thẳng vào 1 chiếc đèn khiến mọi người hoảng sợ. Deghiana hét lên:

- Tất cả học sinh trở về ký túc xá ngay lập tức!!!

Ngoại trừ các thành viên trong hội học sinh ra, mọi người hoảng loạn chạy về ký túc xá, khung cảnh hỗn loạn hơn bao giờ hết. Sau khi chắc chắn tất cả học sinh đã an toàn trở về ký túc xá, Kai mở kết giới bảo vệ rồi quay lại nhìn mấy kẻ làm loạn, bóng ma lang thang. Deghiana cau có nhìn mấy kẻ tội đồ, phía trên bàn tay, muôn ngàn cánh hoa anh đào tụ thành 1 điểm, dần để lộ hình dáng 1 chiếc kiếm. Iris và Edward dùng thời không dịch chuyển nên cũng xuất hiện ngay sau đó:

- Mọi người, không sao chứ, hehe?

- Không sao.

Nhận thấy dáng vẻ bất thường của hai người, Kai định cảnh báo thì đã quá muộn, chúng ngay lập tức biến thành bóng ma lang thang, khiến cho Deghiana không kịp trở tay.

- Lừa phượng hoàng.

Lời nói vừa dứt thì hai bóng ma lập tức bị thiêu rụi. Iris và Edward từ trên không trung đáp xuống. Iris lo lắng nhìn Deghiana, hỏi:

- Em không sao đấy chứ, loại bóng ma này có thể đọc được nội tâm của mọi người và biến thành cái bóng giống nguyên bản, mọi người phải cẩn thận.

- Chuyện này quả nhiên không hề đơn giản, tiếp tục đi tiếp đi.

Càng đi tiếp, bóng ma lang thang càng ngày càng nhiều, xác người chết rải rác la liệt khắp nơi bốc lên mùi máu tanh hôi đến khó chịu, bầu trời dần chuyển thành màu máu.

Ở 1 nơi chẳng ai biết đến, 1 nơi chỉ toàn máu và sự thống khổ

- Bệ hạ, người hài lòng với việc này chứ.

- Thời khắc ấy cũng sắp đến rồi, thời khắc công chúa trở về. Thăng nhĩ đó sẽ là vật cản lớn nhất, ngươi hãy đi giết nó đi để đề phòng hậu họa khó lường

về sau.

- Tuân lệnh, thưa chủ nhân.

Cả đám cứ mãi miết đi vào thánh địa cấm- khu rừng phía sau vườn hoa lưu ly mà không hề hay biết. Tiếng rên rỉ, khóc than, oán hờn của những oán linh và bóng ma lang thang cùng mùi máu tanh hôi đến mức khó chịu khiến cho cả bọn không ngần ngại tặng cho mỗi bóng ma một nhát kiếm để cho bọn nó ra đi thanh thản. Nhân lúc Windsky đang tập trung chiến đấu thì viên đạn thứ 3 từ lúc nào đã nhắm thẳng đến người anh nhưng người trúng viên đạn đó lại không phải là anh mà là:

- Iris!!!

- Chiến dịch thất bại, rút lui!!!

Thấy thủ lĩnh nói như vậy, đám người lần khuất trong bụi rậm ngay lập tức biến mất không để lại chút vết tích. Ngài ấy tuyệt nhiên sẽ không tha cho chúng vì sự thất bại lần này.

Iris nhanh chóng ngã xuống, máu chảy từng giọt tí tách đọng thành 1 vũng. Kai nâng người Iris lên xem xét vết thương. Vốn dĩ, nếu là đạn thường thì sẽ không sao, thế nhưng viên đạn này lại làm từ bạc pha thạch anh đen đã được tẩm thêm máu của thú hoang, những chất độc được chỉ mạng với cả vampire và thiên thần, còn nữa, hôm nay lại là ngày trăng tròn, ngày mà cơ thể và sức mạnh của Iris đều bị giảm sút rất nhiều so với bình thường, đã thế, cô lại còn đang ở trong tình trạng phong ấn gần như toàn bộ sức mạnh trong người nên năng lực phục hồi cũng không có là bao. Nếu cứ tiếp tục để cô như thế này thì cô chắc chắn sẽ nguy kịch mất. Windsky thấy vậy nên giật lấy Iris từ tay Kai, mở thời không dịch chuyển đưa cô đến thái y viện của thần giới, lạnh lùng nói từng chữ một khiến đám bác sĩ sợ xanh mặt:

- Nếu không cứu được thái tử phi thì đầu của các ngươi cũng đừng hòng mà giữ lại.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20

Lạy ông đi qua, lạy bà đi lại cho con cái comment để con còn có động lực viết tiếp với.

2 ngày sau đó, Louis trở về để thu dọn tàn cuộc hôm đó, còn Iris thì vẫn không có dấu hiệu gì là sẽ tỉnh lại. Anh cũng bỏ luôn công việc của hội học sinh, cứ đến chiều tan học hoặc cúp học là lại về nhà chăm sóc Iris, tuy cô đã đỡ hơn nhưng cơ thể và hơi thở vẫn còn rất yếu, xem ra là lần này, cô bị trọng thương không hề nhẹ nên mới ngủ lâu như vậy, cho đến khi Kai đến thăm Iris chiều hôm đấy thì anh mới rõ nguyên nhân thực sự làm cho cô chìm vào hôn mê lâu đến vậy.

- Cậu không hề nhận ra điều khác lạ từ Iris à?

- Không, có gì bất thường à?

- Người con bé, toàn bộ đều có ám khí của sự tuyệt vọng, có khi linh hồn đã rơi vào Nothingness.

- Spirit và Soul là 2 sinh vật duy nhất có thể tự do đi vào Nothingness, nếu chúng ta có thể vô tình lạc vào Nothingness thì cũng chỉ là những giấc mộng ngắn, không rõ ràng, chứ không phải là ngủ nguyên hai ngày như thế.

Kai liếc nhìn đồng hồ trên tường, nói:

- Mà thôi, cũng đến giờ họp rồi, chuyện này khi về sẽ tính sau, nếu chú muộn thì mẹ chú sẽ sặc chú 1 trận ra trò đấy.

- Ừ.

Windsky nghe xong cũng không phản kháng, cùng Kai đi đến thần điện Termender, nơi mà chỉ có các vị quân chủ và nữ hoàng mới được phép bước vào. Đám lính gác vừa nhìn thấy 2 người, lập tức cúi đầu cung kính chào:

- Thái tử điện hạ, thân vương.

Hai người không nói gì rồi đi tiếp đến phòng họp ngồi vào chỗ xong cũng chẳng nói gì. Cuộc họp bắt đầu với những nội dung cũ rích mà tất cả các vị quân chủ ở đây đều thuộc lòng. Nữ hoàng Starlight, hiện thân của hi vọng và ánh sáng của vũ trụ, trong hình hài 1 thiếu nữ tuyệt sắc và Hắc chúa tể, hiện thân của bóng tối và tuyệt vọng, chính là 2 linh hồn đầu tiên ở vũ trụ, đã sáng lập nên vương quốc ma thuật và cả nhân giới. Trải qua hàng vạn năm chung sống hòa bình, lực lượng bóng tối dần mạnh lên và tuyên chiến với ánh sáng, tạo nên thảm họa Zerous kéo dài hàng tỉ năm, lấy đi vô số máu, nước mắt

và cả sinh mệnh của những con dân vô tội. 12 cung hoàng đạo, những cận thần trung thành của nữ hoàng Starlight, 12 gia tộc lớn nhất và cũng nắm giữ những nguồn sức mạnh khủng khiếp nhất lúc bấy giờ vốn không tham gia vào cuộc chiến cũng đã bị ép bức tham gia. Cũng chính trong thời gian này, Nothingness bắt đầu xuất hiện và reo rắc những nỗi ám ảnh kinh hoàng cho những tên tội đồ và cũng là nơi hấp dẫn cho những kẻ khao khát sức mạnh, những kẻ đã bị linh hồn của quỷ dữ thao túng có tham vọng muốn chiếm lấy Consciousness of Nothingness, hay nói dễ hiểu hơn là cội nguồn và cũng là linh hồn điều khiển và nắm giữ sức mạnh của Nothingness.

12 gia tộc này, mỗi gia tộc đều sở hữu 1 Spirit mang sức mạnh tối thượng và 1 cánh cổng dẫn đến Nothingness, tuy nhiên, hơn hàng ngàn vạn năm qua, vẫn không có kẻ nào dám ngang nhiên tiến nhập vào Nothingness, bởi kẻ đó cho dù là ai, mang sức mạnh tới cỡ nào thì cũng sẽ xác định 1 đi không trở lại.

Sau khi thảm họa Zerous kết thúc, tuy bên phía ánh sáng chiến thắng nhưng hậu quả để lại thì không thể nào bù đắp được, thành trì trung tâm Hasara của cả vương quốc ma thuật đã phải kéo xuống Nothingness, vì nếu lúc ấy, nếu không có ai ra tay thì cả vương quốc ma thuật sẽ bị Nothingness nuốt gọn và mãi mãi trở thành 1 phần của nó. Vương quốc ma thuật cũng phân ra 8 đế quốc riêng từ ngày đó, nhân giới diệt vong, nữ hoàng Starlight vì giết chết Hắc chúa tể mà biến mất vĩnh viễn, kẻ thừa kế duy nhất của bà, công chúa đương triều Helena cũng theo bà hi sinh sau trận chiến để phong ấn con trai của Hắc chúa tể, Lord và kéo Hasara xuống Nothingness để cứu vũ trụ khỏi sự báo thù và muốn hồi sinh cha của hắn.

Những cận vệ còn sót lại của Hắc chúa tể và Lord sau 2000 năm án binh bất động đã bắt đầu quay trở lại với mưu đồ cướp lấy cánh cửa thứ 13, cánh cửa của gia tộc Devil, gia tộc nắm giữ chiếc chìa khóa cuối cùng để mở khóa Nothingness.

12 cung hoàng đạo sau khi giao phó lại trách nhiệm cho các vị quân chủ, hậu duệ của họ đi tìm kẻ thừa kế sức mạnh của họ, thì biến mất không 1 chút vết tích, chẳng ai hay biết. Và cho đến tận bây giờ, tuy các vị quân chủ ra sức tìm kiếm, thế nhưng vẫn chưa có cung hoàng đạo nào thức tỉnh cả.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21

Chẳng cần nghe đến câu thứ hai, Windsky xô ghế đứng dậy trước con mắt đầy ngỡ ngàng của các vị quân chủ. Nữ hoàng từ trên ngai vàng bước xuống hỏi:

- Quân chủ ngài đây liệu có việc gì không hài lòng à?
- Nếu cứ tiếp tục lắng nghe cái bài ca cũ rích đấy thì con xin phép đi về, con còn có việc phải giải quyết.

Windsky mở mồm không dịch chuyển rồi đi thẳng vào đấy không thềm ngoài lại, bằng chứng rõ ràng nhất cho việc anh đã quá chán ghét cái chỗ này. Kai nhìn vậy cũng đi luôn, không thềm nói 1 câu, để lại 8 vị quân chủ và nữ hoàng ngỡ ngàng nhìn nhau, nghĩ cũng chẳng có việc gì quan trọng nên nữ hoàng cho các vị quân chủ tan họp rồi về thần cung xử lý 1 số việc.

Windsky về đến nhà thì Kai đã chờ sẵn ở phòng Iris:

- Xem ra lần này phải nhờ đến cậu rồi, nắm lấy tay Iris đi.
- Để làm gì?
- Làm gì rồi sẽ biết. giờ thì nhắm mắt lại đi.
- ياإله الأحلام، استدعي كلماتي، يرجى زائد هذا التفق الروح البخور -

Kai đọc xong câu thần chú thì Windsky liền ngã xuống, mắt nhắm chặt, bàn tay vẫn nắm chặt lấy tay Iris. Kai khép cửa ra ngoài, nếu lần này mà Windsky không thể thức tỉnh Iris thì chỉ sợ rằng linh hồn con bé sẽ mãi mãi lưu lạc ở Nothingness.

Anh mở mắt, xung quanh chỉ là vùng tối đen tĩnh lặng được bao bọc bởi pha lê đen, khung cảnh lạnh ngắt như tờ, không 1 bóng người. Anh chưa từng nghĩ, bên trong tâm hồn cô lại tối tăm như thế này, không ánh sáng, không hi vọng. Khung cảnh bỗng dưng đột ngột thay đổi, bên thành 1 căn phòng nhạc với chiếc đàn dương cầm cạnh cửa sổ, vô vàn những ánh sáng nhỏ bé xuất hiện tụ vào 1 điểm, để lộ hình dáng 1 cô gái có đôi mắt tím u buồn, thuần khiết và mái tóc bạch kim phát phơ trước gió, đôi bàn tay ngọc ngà nhẹ nhàng lướt trên từng phím đàn piano, tiếng hát thánh thót, trong trẻo nhưng chứa đầy bi thương, đau đớn:

' Ever on and on I continue circling

Cứ thế...tôi vẫn cứ ở trong cái vòng luân quần đó

With nothing but my hate in a carousel of agony

Không có gì khác ngoài sự đổ vỡ, rong đau khổ

Till slowly I forget and my heart starts vanishing

Và dần tôi quên mất và trái tim tôi bắt đầu tan biến

And suddenly I see that I can't break free

Đề dần tôi nhận ra tôi sẽ mãi mãi không có được tự do

Slipping through the cracks of a dark eternity

Trôi dạt giữa những mảnh vỡ tăm tối của cuộc đời

With nothing but my pain and the paralyzing agony

Nhưng chẳng có gì khác ngoài nỗi đau và sự tê tái

To tell me who I am, who I was

Để tôi biết tôi là ai và đã từng là cái gì

Uncertainty enveloping my mind

Nỗi băn khoăn lấp đầy tâm trí

Till I can't break free, and.....

Cho đến khi tôi nhận ra tôi không còn có thể có tự do

Cô gái đó đóng nắp đàn, tiến đến bên cạnh anh, rồi cuộc thì cô ta là ai? Hình dáng thì thật giống Iris nhưng mùi hương này, khí tức này, tuyệt nhiên lại không phải là cô ấy.

- Cậu nhận ra tôi không phải cô ấy, đúng không? Tôi chưa từng nghĩ cậu sẽ bước vào đây nhưng cuối cùng cậu vẫn làm vậy. Nếu đi tiếp thì khi cậu trở lại thực tại, cuộc sống của cậu sẽ không bao giờ còn có thể trở lại như cũ nữa, cậu vẫn muốn tiếp tục sao?

Anh không nói gì chỉ hờ hững nhìn cô gái đó.

- Cậu không yêu cô ấy, hà cớ gì lại phải đi tìm lại linh hồn cô ấy, đánh thức cô ấy? Chẳng phải cứ bỏ mặc cô ấy chết dần đi thì thiên quốc, kẻ thù lớn nhất của cậu sẽ diệt vong, và cậu sẽ không bị trói buộc bởi tờ khế ước đó, cuộc sống của cậu sẽ không đảo lộn nữa, như thế sẽ tốt hơn sao?

- Tôi sẽ không bao giờ bỏ cô ấy lại 1 mình.

- Thật nực cười. Kẻ khiến cho tâm hồn cô ấy trở nên như bây giờ, phần lớn là tại cậu, cậu đã từng bỏ rơi cô ấy, lừa dối cô ấy, vậy mà cậu còn có thể nói vậy sao? Cô ấy không biết nhưng tôi thì biết, cậu và hẳn ta là 1 người, kẻ đã làm cho cuộc sống của cô ấy như bây giờ, bây giờ cũng vậy, kiếp trước cũng vậy, cậu nghĩ rằng cậu đang nói chuyện với 1 đứa trẻ con à?

- Tôi chưa từng lừa gạt cô ấy.

- Tốt thôi, cậu hãy cứ tiếp tục đi tiếp đi, hãy nhìn thẳng vào ký ức của cô ấy đi, rồi cậu sẽ biết cậu đã gây ra những gì cho cô ấy. Tôi sẽ không cản cậu nữa.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Ký Ức Của Cô Gái Ấy(1)

Cả không gian nát vụn sau lời nói đó, mọi thứ lại trở lại với màu đen vô tận, tối tăm. Winsky nhìn cô gái kia, hỏi:

- Cô là ai?

- Linh hồn thứ 2 của cô ấy.

Mái tóc bạc dần biến thành màu tím thẫm của bầu trời đêm và đôi mắt kia bỗng biến thành màu đỏ rực của máu.

- Demon bloodstained, hóa ra cô lại là linh hồn thứ 2 của cô ấy.

Con quý khát máu đã tước đoạt đi bao nhiêu sinh mệnh vào mỗi đêm trăng tròn, đôi mắt quý dữ vô hồn và mái tóc tím luôn vậy máu.

Cô gái đó mỉm cười rồi tan thành cát bụi.

Anh vẫn đứng lặng một chỗ, gương mặt không có chút cảm xúc. Không gian lại tiếp tục biến đổi, ngày cô tròn 5 tuổi.

Bầu trời âm ảm, xám xịt. Cả ngôi làng chìm trong biển lửa, tiếng kêu gào, sự thê lương bao trùm nơi này.

Cô chỉ có thể tro mắt nhìn người mẹ nuôi và những người bạn thân thiết chết trong biển lửa mà không làm gì được. Nước mắt lăn dài trên gò má cô bé ngây thơ, hồn nhiên, sự oán hận ngập tràn trong đôi mắt tím trong veo với những kẻ đó.

Ký ức của cô cứ thế trôi như 1 đoạn video.

Năm cô 7 tuổi.

Cô lại 1 lần nữa chứng kiến cảnh người em gái ruột thịt đâm chết mẹ mình, máu đỏ thấm đẫm trên tà váy trắng tinh khôi của cô bé kia.

Cô không thể nào ngờ được, người cô tin tưởng nhất lại có thể phản bội cô.

Con bé giam cô vào đại lao, hành hạ cô đến chết đi sống lại, rồi cuối cùng tống cô xuống Nothingness như 1 con chó, 1 thứ rác rưởi không hơn không kém.

Năm cô tám tuổi.

Kai và Zen trở về, giúp cô thoát khỏi chốn địa ngục, giúp cô đoạt lại vương vị, giúp cô ngồi lên cái ngai vàng mà cô cho là thứ ghê tởm. Vì nó mà bao nhiêu người phải chết, vì nó mà Karynth ra tay giết mẹ cô và cũng vì nó mà chính tay cô phải kết thúc cuộc sống của Karynth, khiến cho trái tim cô tan nát.

Năm cô chín tuổi.

Ngày tang lễ của mẹ, cha cô trở về với 1 con tiện ti thấp kém, trước mặt bao nhiêu người, ông ta xỉ nhục cô, mắng chửi cô trước bao nhiêu người, rốt cuộc thì cô đã làm cái gì?

Cô xiết chặt tay thành nắm đấm, bất lực, nước mắt lăn rơi xuống nhìn con đàn bà đáng khinh đã phá hoại gia đình cô, khiến cho nó rạn nứt.

Nhưng cô đâu có biết, cha mẹ cô vốn ngay từ đầu đã chẳng có tình cảm với nhau. Cả 2 người, kết hôn chỉ để lợi dụng nhau.

Năm cô 10 tuổi.

Cô không còn chút gì gọi là sự hồn nhiên ngốc nghếch của 1 đứa trẻ. Cô trưởng thành, lạnh lùng và tàn nhẫn hơn rất nhiều. Trái tim bé nhỏ, dễ tổn thương, đôi mắt trong veo như nước đã được cô chôn kín. Sự căm hận, lừa dối, sự tham lam và cả sự giả tạo đã biến cô thành 1 đứa trẻ rất khác. Trái tim cũng từ từ bị nỗi đau dày vò, gặm nhấm từ từ tan biến dần chẳng còn lại chút gì. Tâm hồn dần bị nhuộm thành màu đỏ của máu và màu đen của sự tuyệt vọng, không còn 1 chút nào ánh sáng của sự hy vọng hiện hữu.

Năm cô 11 tuổi.

Zen và Zenna tham gia vào cuộc chiến của thành Oceanic, trở về rồi bị ám sát trong đêm hôm đó.

Zen chết trong biển lửa, ngọn lửa cứ thế bùng cháy dữ dội rồi thiêu cháy anh ba của cô thành tro, tòa lâu đài mỹ lệ bỗng chốc trở thành một vùng đất chết chóc, 1 đồng hoang tàn, đổ nát trong đêm tối.

Zenna vì cứu lấy Aki mà bị lửa sát thương, cuối cùng kiệt sức mà tắt thở ngay sau khi đưa Aki ra ngoài.

Iris đón lấy Aki từ tay Zenna, gương mặt bình thản đến lạ. Nước mắt cô nó đã cạn khô rồi!

Nhìn xác chị dâu nguội lạnh trước mặt mình, nhìn đứa cháu trai duy nhất bỗng dung trở thành trẻ mồ côi, tiếng khóc xé lòng, tiếng thét gọi cha, gọi mẹ của nó khiến tim cô như bị cào xé, lòng đau quặn. Aki à, di sẽ bảo vệ cháu, sẽ không để cháu không phải bị tổn thương thêm nữa, di nhất định sẽ bắt kẻ đó phải trả 1 cái giá thật đắt, cho kẻ đó 1 cái chết không toàn thây, khiến cho kẻ đó sẽ mãi mãi phải chịu làm kiếp súc vật bị người ta đầy đọa, hất hủi, phải nhìn từng người thân của kẻ đó chết đi mà không thể làm gì được.

Năm cô 12 tuổi.

Hóa ra kẻ mà cô tin tưởng nhất lại chính là kẻ đã âm thầm đứng sau tất cả mọi chuyện, kẻ đã điều khiển thân xác của Karynth khiến cho con bé cảm giác giết hại mẹ, đảo chính, kẻ đã giết chết cha mẹ ruột của Aki. Nhưng tại sao Aki lại yêu cô ta cơ chứ? Aki à, cháu cảm hận di cũng được, ghét bỏ di cũng được, di chấp nhận hết, thế nhưng cô ta phải chết.

Nhìn ánh mắt của đứa cháu nhìn mình, cô mỉm cười chua chát. Di xin lỗi cháu nhiều lắm.

Năm cô 13 tuổi.

Cô gặp anh, 1 người con trai có vẻ đẹp thuần khiết, không tí vết như những bông hoa tuyết lạnh giá. Bề ngoài là vậy, nhưng bên trong, anh lại thật sự rất ấm áp và dịu dàng. Anh là người cho cô biết thế nào là hy vọng, thế nào là sự tươi đẹp của cuộc sống này và anh cũng là người khiến cô có thể òa khóc hay ngủ gục trên vai anh mà không phải lo lắng hay phòng bị, người cho cô biết hạnh phúc là gì, là người mang đến cho cô tiếng cười và sự tan chảy của con tim vốn đã đóng băng trong cô.

Nhưng anh lại là 1 kẻ thất hứa.

Anh ra đi ngay trước mắt cô, vào đúng ngày sinh nhật 14 tuổi của cô, chỉ vì đỡ viên đạn đó cho cô.

Anh mỉm cười nhìn cô, lấy tay lau đi những giọt nước mắt mặn chát trên gương mặt cô, thì thầm ba chữ " anh yêu em" rồi biến mất như một giấc mộng.

Để lại cô 1 mình với trái tim chất chứa nhiều đau thương không thể xóa nhòa.

16 năm cô tồn tại trên đời này, thử hỏi xem đã bao giờ cô có 1 sinh nhật trọn vẹn không nước mắt, không đau đớn? Có ai biết đằng sau nụ cười của cô là những vết sẹo của quá khứ không?

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23

12 h khuya, trăng đã lên cao, gió thổi vi vu, lồng lộng, bầu trời tràn ngập trong ánh sao lấp lánh hoa lệ. Trong 1 căn phòng nhỏ, 1 người con trai và 1 người con gái đang say ngủ, đôi bàn tay được cột lại bởi những sợi chỉ đỏ tựa dây tơ hồng, chỉ trách, nếu họ tiếp tục lún sâu thì chỉ có thể là nghiệt duyên, rồi 1 trong hai người sẽ phải nhìn người mình yêu chết vòng tay của chính bản thân mình.

Đôi mắt xanh thăm hồ hững không có chút cảm xúc lạnh tanh nhìn xuống. Anh không bao giờ nghĩ đến cô lại có ký ức bị thương đến như vậy. Anh có thể dễ dàng nhận ra con người của người khác chỉ bằng 1 ánh mắt, kể cả cô. Đôi mắt tím sâu thăm ấy luôn ánh lên sự cô độc và tuyệt vọng, nụ cười luôn luôn phảng phất 1 nỗi buồn không tên vô định.

Anh tự hỏi chính mình, liệu ai đó có thể giúp cô thoát khỏi những xiềng xích, gông cùm cô luôn mang theo trên đôi bờ vai bé nhỏ ấy không? Cô mới chỉ tròn 16 tuổi, nếu so sánh với tuổi của người dân trong vương quốc ma thuật thì cô chỉ bằng 1 đứa trẻ 3 tuổi ở thế giới loài người không hơn, không kém. Cô còn quá trẻ để gánh vác những trách nhiệm lớn lao như vậy.

Khung cảnh bỗng dựng trở thành 1 cánh đồng hoa diên vĩ. Tiếng nhạc của 1 bản nhạc piano quen thuộc phảng phất trong âm trí anh. Anh bước xuống, đôi mắt xanh băng lãnh hướng về phía 1 quan tài bằng băng giữa cánh đồng hoa. Trong quan tài là 1 người thiếu nữ thanh tú, xinh đẹp vô ngần, đôi mắt nhắm nghiền như đang ngủ, thân thể nhỏ nhắn như đang bay bổng trong làn nước xanh, trong vắt, váy trắng phấp phồng theo làn nước, từng cánh hoa chao lượn, lất phất trong nước khiến khung cảnh thêm mỹ lệ.

Người con gái này chính là người con gái trong giấc mơ của anh sao? Tại sao cô ta lại xuất hiện trong ký ức của Iris chứ? Vẻ đẹp hoàn mỹ tựa nữ vương chốn hàn băng xa xôi lạnh giá, xa xôi, sự huyền diệu pha trộn trong vẻ đẹp sương giá của ánh trăng cô độc, bị thương.

Ký ức từ thuở kiếp trước, ký ức ngàn vạn năm trước vụt qua như ảo ảnh.

Anh khẽ chạm vào quan tài bằng băng thì 1 tiếng nói vang lên:

- Dừng lại đi, đừng khiến cho linh hồn của nàng ấy bị nhuốm bẩn nữa. Không phải là mọi thứ đã quá đủ rồi hay sao?

Anh bất giác quay đầu lại nhìn chủ nhân của tiếng nói kia, khuôn mặt, giọng nói, sức mạnh, tất cả mọi thứ đều giống anh như hai giọt nước, nhưng lại là 2 người hoàn toàn khác biệt.

1 kẻ đã sống qua ngàn tỷ năm, chứng kiến bao nhiêu thăng trầm, thay đổi của vũ trụ từ thuở lập địa sơ khai, cũng chính là kẻ tham gia kiến tạo công trình

kỳ vĩ mang tên vũ trụ này, được bao kẻ tôn thờ, thờ phụng. 1 kẻ mới tròn 16 tuổi, 1 đứa trẻ không hơn không kém, thể nhưng lại nắm trong tay quá nhiều sức mạnh và quyền lực.

- Anh là Aquarius đúng không?

Chàng trai kia không trả lời nhưng cũng không phủ nhận.

Aquarius nhìn vào người con gái tuyệt điểm trong quan tài bằng băng kia:

- Ta chỉ là 1 mảnh kí ức tồn tại trong tâm trí của cô ấy thôi, đây không phải là linh hồn mà cũng chẳng phải là bản thể của ta.

Anh định nói gì tiếp nhưng lại thôi, nhìn kẻ đang đứng đối diện mình.

Aquarius, 1 trong 12 cung hoàng đạo, vị anh hùng có công lớn nhất trong thảm họa Zerous, giúp cho phe ánh sáng chiến thắng. Anh cũng chính là kẻ sáng lập ra 12 gia tộc thay thế cung hoàng đạo, 12 gia tộc lớn mạnh và giàu có nhất vương quốc ma thuật.

- Đừng đi tìm linh hồn cô ấy nữa và cũng đừng khiến cho cô ấy nhớ lại nữa, tốt nhất hãy cứ để mọi thứ thuận theo ý của nó.

- Tại sao?

- Cô ấy từng nói với cậu là cô ấy muốn đi tìm ký ức tiền kiếp đúng không? Không phải chính cô ấy đánh mất nó mà chính tay cô ấy đã tự tay xé nát vụn nó. Nếu 1 lần nữa cô ấy nhớ ra cô ấy là ai thì mọi chuyện sẽ chấm dứt, cô ấy sẽ 1 lần nữa chìm trong đau khổ, tuyệt vọng và uất hận. Và hãy nhớ kỹ lời ta nói ngày hôm nay:

- Hãy cẩn thận đấy bởi cậu đang bị theo dõi bởi Consciousness of Nothingness.

Anh chưa kịp trả lời thì cả không gian ngay lập tức nát vỡ, kéo theo cả anh xuống vực thẳm vô tận.

Xung quanh chỉ có bóng tối, thể nhưng bản piano không lời ấy vẫn cứ tiếp tục.

Anh bình tĩnh nhận ra là anh đã sơ sẩy rơi xuống từ Nothingness.

Bỗng, 1 cô bé tiến tới chỗ anh, tay ôm 1 chú thỏ trắng, làn da trắng như sứ, đôi mắt đỏ rực như máu, nắm lấy tay anh:

- Cuối cùng em cũng được gặp anh. Em đã chờ rất lâu, rất lâu rồi, một khoảng thời gian khá dài rồi, anh sẽ đi theo em chứ?

- Em đã chuẩn bị rất nhiều đồ chơi, búp bê rồi, chúng ta sẽ cùng chơi nhé, hỏi người yêu đầu.

Cô bé đó thì thào vào tai anh,

- Ta không biết ý định của ngươi là gì thể nhưng thả Iris ra, consciousness of nothingness.

- Anh biết rồi à, quả nhiên là kẻ đó.

Anh không trả lời, đôi mắt màu aquarimine chỉ nhìn về phía cô đang ngồi trên 1 chiếc ngai vàng gần đó, đôi mắt nhắm nghiền, toàn thân đều bị xiềng xích cột chặt.

Cô bé đó tiến tới, vuốt ve gương mặt thuần khiết của Iris nhếch môi:

- Tại sao anh lại muốn cứu chị ta cơ chứ? Chị ta là kẻ thù lớn nhất của gia tộc anh cơ mà, anh nghĩ cái tờ khế ước đó sẽ khiến chị ta không cố gắng thù giết anh chứ? Chị ta là Demon bloodstained, chị ta là thiên hoàng, đằng sau khuôn mặt ngây thơ này, anh có biết nó ẩn giấu nhiều điều đáng sợ lắm không? Tại sao, tại sao. tại sao chứ?

- Anh vẫn muốn ở bên chị ta? Đây, anh thực sự có biết gì về chị ta đâu chứ?

"Lý do để ở cạnh cô ấy sao? Mình quả thực không biết chút gì về con người thật của cô ấy cơ mà? Nếu cô ấy chết đi thì không phải là cả mình và cô ấy đều sẽ tự do cơ mà. Nhưng....tại sao mình luôn cảm giác rằng mình không thể bỏ rơi cô ấy, không thể để cô ấy bị tổn thương? Rõ ràng mình cũng đâu có yêu cô ấy?"

Chắc....bởi vì.....cô ấy quá giống mình, chắc chỉ có vậy thôi.

Anh cười lạnh, rút súng:

- Chẳng có lí do gì cả, chỉ vì cô ấy là cô ấy thôi.

- Đoàng!!!

- AAAAAA.....!!!!!!!

Cô bé kia người dính đầy máu sau phát súng đó, mỉm cười đầy uất hận:

- Cuối cùng anh vẫn chọn chị ta. Anh nhất định sẽ phải hối hận vì lựa chọn của mình.
- Anh tiến lên cao, phá tan xiềng xích cho Iris rồi bé cô xuống:
- Ta sẽ không bao giờ hối hận vì lựa chọn của mình đâu. So với những con búp bê tẻ ngắt thì chọn cô ấy vẫn còn tốt hơn nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Ký Ức Của Cô Gái Ấy(2)

Cô mở mắt, đôi mắt tím liếc nhìn xung quanh. Đập vào mắt cô là sợi chỉ đỏ đang cột chặt tay hai người và anh đang nằm bên cạnh. Gương mặt đang ngủ của anh lúc ấy trông bình yên đến lạ, khác hẳn với vẻ băng lãnh hằng ngày.

"Nếu 1 ngày tôi biến mất trên cõi đời này thì anh có còn đi tìm tôi 1 lần nữa hay không? Có còn nhớ đến tên tôi hay anh sẽ lãng quên nó như bao người khác? Anh sẽ bảo vệ tôi thêm 1 lần nữa hay sẽ chữa mũi kiếm vào tôi, Hàn Phong? Anh có dám chắc anh sẽ làm được điều đó không? Ngay cả khi tôi quên mất mình là ai, khi mà chính trái tim tôi nó cũng từ từ tan biến? "

Cô ngồi dậy đi tìm cái chăn đắp cho anh rồi đi ra ngoài ban công, nhìn lên mặt trăng tỏa sáng vàng vạc trên cao, bất giác thốt lên:

- Mẹ, con phải làm thế nào bây giờ? Thời gian sắp hết rồi.

Đôi bàn tay giờ lên, chạm vào hư không. Cũng sớm thôi, cái ngày mà tất cả mọi người quên đi sự hiện diện của cô.

Thiên cung.

1 người thiếu niên với đôi mắt màu hổ phách và mái tóc màu đỏ rực lạnh lẽo nhìn cái xác dưới chân mình, lạnh lùng lấy chân đá mạnh 1 phát, tay cầm ly rượu vang đỏ uống cạn, đôi mắt ánh lên vẻ tàn khốc khiến người ta không khỏi có cảm giác sợ hãi, tôn kính. 1 cô gái bước vào, toàn thân phục chỉ là màu đen, tấm khăn dài che mặt tôn lên vẻ cao quý của cô, lắc đầu nhìn chàng trai kia, nói:

- Dù gì hán cũng chết rồi, ngài còn hành hạ hán nữa làm gì, thân xác thì không nguyên vẹn, linh hồn thì bị ngài nguyên rủa đời đời tái sinh đều làm kiếp súc vật, tru di cửu tộc, sống trong nhục nhã, thế đã còn chưa đủ hay sao?

- Chưa.

- Ngài thật là lãnh khốc, ngoại trừ thiên hoàng ra thì trong mắt ngài chẳng còn có sự tồn tại của ai nữa.

- Bớt đùa đi, Thiên Tinh hiền triết. Bà đã sống hơn 2 triệu năm rồi mà tính nết chẳng hề thay đổi, vẫn thích châm chọc mọi người như trước.

- Hoàng tử trẻ tuổi, ngài đã sống hơn 10 000 năm rồi mà vẫn khô khốc như thế, chẳng khác lúc ta tiên đoán về vận mệnh của công chúa là bao. Công chúa là người thừa kế của nữ hoàng, là kẻ sẽ chấm dứt thảm họa Zerous thật sự và cũng là kẻ cân bằng giữa ánh sáng và bóng đêm. Và tôi cũng nhắc lại, Người sẽ chẳng thể sống qua sinh nhật 18 tuổi của Người. Và trong sinh nhật năm 18 tuổi, người sẽ chết bởi chính tay kẻ mà Người yêu thương nhất. Cho dù ngài có cố gắng bảo vệ Người thế nào thì Người vẫn sẽ phải đối mặt với số phận khắc nghiệt của chính mình. '

- Không có cách nào khác sao?

- Không, bởi không ai trong chúng ta có thể chạy trốn khỏi số phận.

"Không thể sao? Tại sao số phận lại nghiệt ngã đến thế?"

Cách đây 8 năm. Vào 1 buổi chiều trưa nắng, dưới tán cây.

- Em là ai? Sao anh chưa từng gặp qua?

Kai mỉm cười hỏi cô bé đứng đối diện mình, cô bé có đôi mắt màu thạch anh tím trong veo, sâu thăm thẳm và mái tóc màu bạch kim.

Cô bé mỉm cười:

- Tên em là Iris. Em chỉ là 1 người hầu thôi, anh chưa từng gặp qua cũng phải. Thế anh là ai?

-.....

- Thiên tước, hoàng hậu cho gọi ngài.

Kai đang định trả lời thì tiếng gọi ngắt lời anh. Anh chào tạm biệt cô bé rồi theo chân người kia.

Cô bé đứng dựa vào gốc cây, thì thầm những tiếng chỉ đủ cho một mình cô bé ấy nghe:

- Chào mừng trở về nhà, anh hai.

Trên một căn phòng ở góc, 1 người phụ nữ tuyệt sắc đang nằm ngủ, vẻ đẹp huyền ảo tựa ánh trăng dịu dàng tỏa sáng trong đêm khuya.

- Cách.

Tiếng mở cửa vang lên.

- Mẫu hậu, người cho gọi con ạ?

Người phụ nữ mở mắt, cười hiền hòa.

- Ủ. Kai, sau này mọi chuyện phải nhờ cậy vào con thôi, sắp đến lúc rồi.

- Mẫu hậu, người đừng nói như vậy, Karynth con bé còn quá nhỏ để trị vì vương quốc.

- Chủ nhân thật sự của vương quốc này, kẻ thừa kế ta đã trở về. Sau khi ta mất hãy lên nhiếp chính, giúp đỡ nó hết lòng, đừng phản bội nó mà hãy thay ta bù đắp cho nó. Lỗi lầm của ta, có chết cũng không thể đền bù cho nó. Hãy hứa với ta, đừng bao giờ phản bội nó, yêu thương nó thật lòng nhé con trai.

Anh tất nhiên cũng đoán ra, cô bé đó là ai, đại công chúa thất lạc của thiên quốc, chị gái song sinh của nhị công chúa Karynth. Anh đã tự hứa với lòng mình sau khi người con gái anh yêu lấy chồng, anh sẽ không bao giờ tham gia vào chuyện của hoàng tộc nữa, thế nhưng nhìn ánh mắt khẩn thiết cầu xin của người bà, anh không thể nào mà chối từ trách nhiệm của 1 người anh trai, tuy chỉ là anh em cùng cha khác mẹ.

- Con hứa sẽ yêu thương, phụng sự cho thiên hoàng tiếp theo hết lòng, không bao giờ phản bội em ấy.

- Cảm ơn con, Kai.

Người phụ nữ kia thanh thản ra đi, đôi bàn tay lạnh dần vẫn đang nắm chặt lấy tay anh.

Anh lặng người, thờ thẩn. 1 tiếng nói thanh thoát đã lôi anh khỏi dòng cảm xúc hỗn loạn.

- Chào mừng trở về, anh hai.

Cô bé đã nói chuyện với anh ở vườn hoa, hóa ra lại là em gái anh.

- Iris.

Đã 8 năm trôi qua, Iris đã trưởng thành, xinh đẹp hơn xưa rất nhiều nhưng cô càng lớn, anh lại càng thấy bất an về lời tiên tri của Thiên Tinh hiền triết về cô trong ngày đăng quang.

"Ánh sao phía Nam tỏa sáng rực rỡ trong phút chốc rồi vụt tắt. Phượng hoàng hồi sinh rồi lại hóa thành tro bụi. Ánh trăng lụi tàn trong đêm tối tuyệt vọng của thế gian. Nữ vương trẻ tuổi, số phận của Người không hề tầm thường, người là kẻ được linh hồn của công chúa Helena chọn lựa, kẻ kế thừa sức mạnh của cả nhị thập đại quý tộc. Thế nhưng, vận mệnh của Người cũng giống như một ngọn gió. Ngày người tròn 18 tuổi cũng là lúc người hoàn thành sứ mệnh vĩ đại được giao cho Người và cũng là lúc người ra đi, trong chính bàn tay của người mà Người yêu thương nhất. Người hãy suy nghĩ kỹ, nếu chọn bước tiếp thì sẽ không còn đường quay lại."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25

Ngày hôm sau, cô và anh đến lớp cùng nhau. Khung cảnh lớp học vẫn như xưa, chẳng có thay đổi gì, khói đàn mù mịt, chiến trường ác liệt sống động y như thật. Và tất cả lại trở lại với guồng quay cũ, sau khi cô nàng hội trường xinh đẹp hét lên như cháy nhà thì cả lũ lao vào trực nhật, tung hoành 4 phương, đám con trai khua chân múa tay nhảy như cóc, đám con gái cuống cuống lau dọn đám thành tích oanh liệt sau màn khởi động mỗi sáng, bút chì, sách vở, giấy vo viên, dây chun và vài lỗ thủng hoặc vài vết cháy đen mới xuất hiện trên tường everywhere.

15 phút sau, cô giáo Haruko tinh nghịch cùng thầy giáo Kai bước vào và lớp học ồn ào như cái chợ mà lúc lúc tác giả nghĩ bỏ thêm vài con lợn là nó thành cái chợ Bến Thành.

Sau khi mất toi thêm 15 phút lập lại trật tự thì Kai vào luôn việc chính:

- Thầy báo tin vui cho cả lớp nhé, ngày mai, chúng ta sẽ đi đến đảo Alternier, các em chuẩn bị nhé.

Và đương nhiên là thầy giáo lại mất thêm 30p để gào lên ra lệnh cho cả lớp im lặng để vào bài học chính.

Tối hôm đó, cả đám lại rủ nhau đi mua sắm, nhân tiện ăn mừng Iris khỏe lại luôn.

Nhưng mà cả bọn lại tối xàm mặt mũi lại khi Windsky lại dẫn Karena đi theo cùng, đặc biệt là Edward thì tỏ vẻ chán ghét ra mặt (vì lý do gì thì về sau tác giả sẽ nói). Chúng nó vốn đã không ưa Karena từ ngày quen biết cô ta rồi, chúng nó chẳng hiểu 1 thằng đầu óc thiên tài, siêu hoàn hảo như Windsky nghĩ cái quái gì mà lại lấy cô ta về làm thứ phi.

Dưới cái lớp vẻ dịu dàng và thanh cao của 1 vị tiểu thư thì ai biết đầu chữ NGỜ.

Tối hôm đó, chúng nó chọn đại cái nhà hàng gần đấy, quăng đại cái thẻ VIP rồi bước vô, chẳng ngần ngại. Một phút sau, đồ ăn tới và bữa ăn chung vẫn luôn diễn ra theo 1 quy luật đơn giản như thế này:

- Sapphire và Reka cãi nhau như đầu súng tay đôi, giành nhau từng miếng một.
- Kai và Edward thi nhau gấp cho Iris ăn, thi thoảng thì có Windsky, nhưng chủ yếu, lúc lúc hai đứa cũng tranh ăn rồi cãi nhau.
- Daphne ăn từ tốn, không vội vàng, thỉnh thoảng gấp cho Deghiana vài miếng.
- Del và Sofia tám chuyện thì nhiều hơn là ăn, hạp cạ nó thế đấy.
- Karena thì chỉ chăm chăm gấp cho Windsky.
- Haruko ăn kiểu thân ai người ấy lo, Kai gấp thì ăn, mà không gấp thì tự thân vận động.

Ăn no chán chê xong thì chúng nó đi ra ngoài, đi chơi công viên.

Sapphire nhìn thấy trò tàu lượn siêu tốc thì cứ cứ vẫy mọi người tới chơi. Nhìn vẻ mặt hớn hở của cô nàng mà ai cũng lắc đầu ngán ngẩm. 1 lát sau, cả lũ con gái kéo nhau lên chơi còn đám con trai đi tìm chỗ ngồi nghỉ ngơi.

Hồ hết, chơi chán chê xong thì cả lũ kéo nhau về, để lại đám con trai nhăn nhó nhìn tiền bay theo gió. Sau khi đi mua sắm thì trông đứa nào đứa nấy còn khó coi hơn, đi biển thôi mà, mấy bà già này có nhất thiết phải chuẩn bị nhiều đồ thế này không? Đúng là con gái là chúa tiêu tiền mà!

Trời cũng tối dần, bọn con trai lấy xe đưa bọn con gái về ký túc xá, Karena theo Windsky và Iris về, Reka trở Sapphire đang ngủ về, Del trở Sofia, Kai chở Haruko, Aki chở Deghiana còn Edward thì đưa Daphne về. Ngày mai tụi nó mà muộn thì ông già hiệu trưởng sẽ lóc thịt tụi nó ra mà băm chả mất!

15 phút sau, nhờ tốc độ phóng xe kinh hoàng bạt mạng của các anh lớp A1 và sau tiếng KẾT.....! đầy chói tai, tất cả đều đã trở về ký túc xá nguyên vẹn.

Tất cả ai về phòng người nấy, ngoại trừ Reka đang đánh vật với Sapphire. Iris thấy vậy liền quay ra hỏi:

- Sapphire là vậy đấy, cứ đến giờ là lại lăn ra ngủ, cậu cần tớ giúp không?
- Thôi, không cần đâu.

Reka từ chối rồi xóc cô nàng lên lưng, làm bầm:

- Con nhỏ này, ăn gì mà nặng như heo vậy, công một muốn chết.

Reka cõng Sapphire lên tầng 2, cẩn thận đắp chăn cho cô rồi ngáy người ra ngắm nhìn Sapphire. Cậu phải công nhận là nhỏ rất xinh, đặc biệt là lúc ngủ. Lông mi cong vút như cánh bướm, đôi má bầu bĩnh, nước da trắng hồng, đôi môi căng mọng chúm chím. Là hoàng thái tử của Pháp giới, bao nhiêu mỹ nữ vây quanh cậu, chỉ cần vẫy tay là có hàng tá cô gái xinh đẹp chạy đến, thế nhưng cậu lại chỉ thích sự thuần khiết, tinh nghịch, hồn nhiên của Sapphire pha chút ngây thơ, ngọt ngào của biển cả sâu thẳm thẳm. Nhưng....cô sẽ còn có thể như thế được bao lâu? Chốn hoàng gia giả dối, khắc nghiệt, chỉ có

quyền lực và sự tham lam, không chút hơi ấm, Sapphire là con gái của biển cả, sớm hay muộn thì cô cũng phải kế thừa mẹ làm hải vương đòi kế tiếp, liệu lúc ấy sẽ còn không? Còn không, cô gái ngày thơ ấu, có còn không? Cô gái duy nhất dám cãi lại cậu?

Bóng tối ngày càng gần kề, đại thảm họa năm xưa, rồi sẽ cũng tái diễn.

Các gia tộc rồi sẽ xâu xé nhau để tranh giành quyền lực và sức mạnh, sẽ đến lúc cậu và Sapphire phải đối đầu với nhau, liệu cậu có đủ can đảm để giết chết cô ấy như cách cậu giết bao kẻ khác?

Nếu còn sống thì đến bao giờ cậu mới có thể người con gái ấy?

Cậu lấy tay vuốt nhẹ lên má cô:

- Sapphire, cô còn có thể bình thản như vậy đến bao giờ?

Đáp lại cậu chỉ có tiếng thở đều đều của cô và tiếng gió vọng lại. Khung cảnh lặng ngắt như tờ, không 1 tiếng động.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26

6h sáng.

Bầu trời trong veo, tràn ngập những tia nắng ấm áp, từng cơn gió mát lành thổi qua, thời tiết trở nên đẹp hơn bao giờ hết, thế nhưng, sẽ có những cơn mưa lười biếng không biết hướng thụ cạnh đẹp vẫn còn say sưa ngủ.

Trong 1 căn phòng nhỏ, những tia nắng chiếu rọi vào người thiếu nữ xinh đẹp, thanh tú đang say ngủ, đôi mắt nhắm nghiền, lông mi đen cong vút, mái tóc màu bạch kim xõa dài thả tự do, ôm gấu bông ngủ ngon lành.

- Ưm...đề yên cho tớ ngủ đi, Sapphire.

Iris khẽ nhủ thầm khi Sapphire cứ thích thú chọc vào má cô để gọi cô dậy.

- Nhưng mà tớ đói lắm, cậu dậy đi.

Cô nàng Sapphire phụng phịu lay Iris dậy, mè nheo. Iris ngồi dậy, dụi mắt cho tỉnh ngủ rồi xoa đầu dỗ dành cô bạn thân:

- Tớ dậy rồi đây, cậu chịu khó đi xuống nhà đợi tớ 1 lát nhé.

Chờ cho Sapphire đi xuống nhà, Iris thay đồ rồi xuống nhà thì thấy Sapphire đang ôm gấu bông, ngồi dưới phòng khách, Daphne nhàn nhã uống trà, Sofia đang lúi húi làm gì đó trong phòng thí nghiệm cùng Haruko, còn Deghiana thì đang luyện tập học âm thuật.

Ánh nắng ấm áp len lỏi vào ký túc xá khiến không gian trở nên thêm tươi sáng, chỉ có điều, có mỗi tụi con gái ở dưới nhà, đám con trai bình thường toàn dậy sớm nhất thì lại chẳng thấy ló mặt. Thấy vậy nên Iris nói:

- Daphne, cậu có thấy mấy tên kia đâu không?

- Tớ không thấy, chắc là vẫn ngủ, mấy cậu ấy đều ghét ánh sáng mà.

Quả thật là bản chất nguyên thủy của ma cà rồng vẫn là chúa ghét ánh sáng, mà trong số bọn con trai đã có đến 4 người là vam thuần nên điều này cũng dễ hiểu. Tuy Iris cũng mang dòng máu vam nhưng nó vốn chỉ chiếm 1 nửa nên cô cũng không ghét ánh sáng cho lắm.

- Hay là mình lên gọi mấy cậu ấy đi, không thì chết đói cả đám bây giờ, hôm nay phiên mấy ông già ấy nấu ăn mà. Sofia lên tiếng.

Nói xong tất cả bọn nó, mỗi người chia 1 phòng thẳng tiến.

Iris dừng lại ở phòng Windsky 1 lúc rồi mới mở cửa. 1 mùi hương dễ chịu xộc vào mũi khiến cô chẳng muốn rời đi, 1 mùi hương xa lạ mà cũng thật quen thuộc. Anh vẫn đang ngủ trên giường nên cô khẽ kháng tiến tới, không gây ra tiếng động. Gương mặt lúc ngủ của anh khiến cho cô nghĩ người 1 lúc ngấm nhìn mà chẳng còn để ý tới xung quanh. Đến cả lúc ngủ mà vẫn toát lên được sự anh tuấn và khí chất của bậc vương giả. Được một lúc thì cô vô thức nhủ thầm, chắc cô bị điên mất rồi thì mới thấy cái tăng băng đi động này đẹp trai.

- Vào đây làm gì?

Cô giật bắn mình trả lời:

- Gọi anh dậy, anh mà không dậy là muộn đấy.

- Đi xuống nhà đi, để yên cho tôi nghỉ ngơi.

Anh nói, giọng nói vẫn mang theo sự băng lãnh vốn có thường ngày.

- Không đi thì ông Louis lại bắt chếp phạt bây giờ, với cả mẹ không nhờ thì anh chết xó nào tôi cũng không quan tâm đâu.

- Xuống.

Cô bực bội rút điện thoại bấm máy:

- Anh mà không dậy thì...

Cô còn chưa kịp nói thì tiếng chuông điện thoại vang lên, khi cô mở máy lên nghe thì 1 tiếng hét vang như sấm động khiến cô suýt điếc vang lên:

- Iris, con kêu ngay thẳng đó dậy ngay cho mẹ.

Anh nhú mảy khó chịu, từ từ mở mắt, mẹ anh có cần phải hét to thế không cơ chứ?

Nhiệm vụ hoàn thành, cô hớn hờ đi xuống nhà ngay và luôn. Híc, ai mà nghĩ chủ nhân của thần giới, mẹ chồng của cô lại bá đạo như thế này cơ chứ, mất hết cả tôn nghiêm (t/g: chị hãy nhìn lại chính mình đi đã chị ạ rồi hãy nói người khác.)

Sapphire lon ton chạy đến phòng của Reka, mở cửa rồi bước vào:

- Reka, dậy đi, muộn rồi.

- Ê, dậy đi.

Cô nàng lấy tay ấn ấn vào má cậu, rồi xoa đầu cậu như xoa đầu 1 cậu nhóc khiến mái tóc đỏ rực của rồi bung rối bù:

- Reka, dậy đi, đi mà.

Cô nhóc giương đôi mắt xanh to tròn lấp lánh lên nhìn cậu. Vẫn chẳng có gì khác ngoài đôi mắt nhắm nghiền được che bởi cánh tay và cái dáng ngu bất cần đời của cậu.

- Dậy đi, tớ cho ăn kẹp này.

Bất chợt, cậu nắm lấy cổ tay cô, giật mạnh khiến cô mất đà ngã xuống giường.

Cái gì đang diễn ra thế này?

Thế này không phải là khoảng cách quá gần rồi sao?

Từng hơi thở ấm nóng của cậu phả lên mặt cô khiến trái tim bé nhỏ của cô mỗi lúc thêm chệch nhịp, đập loạn xạ như muốn vỡ tung, nhiệt độ xung quanh bỗng dưng tăng cao đến lạ thường.

Cậu ta, cậu ta hôn cô.

Cái gì chứ? Đây là nụ hôn đầu của cô đấy, nụ hôn đầu đời của cô đấy.

Thế mà lại bị tên này cướp mất cơ chứ?

Cô hét lên, âm thanh tương đương với 9,1 độ richte khiến trời đất rung chuyển, chim chóc hoảng sợ bay loạn xạ tứ phía:

- Aaaaaaaaaaaaa.....!!!!!!Vương Tuấn Anh, cậu đi chết đi, chết ngay luôn đi, nụ hôn đầu của tôi mà cậu lại...

Cô càng nói âm lượng càng nhỏ dần, gương mặt đỏ ửng như trái hồng chín, nhân tiện vớ lấy cái gối bên cạnh phang mấy phát vào mặt cậu.

- Ai kêu cô ồn ào quá?

Tên thủ phạm thì có vẻ rất ung dung như chưa từng có gì xảy ra, ngồi dậy chỉnh lại cái cà vạt cùng mái tóc rối bù.

Sapphire thấy vậy thì phòng má, tức giận đùng đùng bỏ ra ngoài, giận dữ, nhịp tim lẫn nhiệt độ vẫn chẳng thế nào mà ổn định lại bình thường.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27

Sorry mấy bạn đọc giả, mình có chút vấn đề nên không hoàn thành được chương 26, rất mong các bạn thông cảm cho mình, đổi lại, hôm nay mình sẽ viết bù 2 chap tặng các bạn.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.